

DZIENNIK URZĘDOWY
REPUBLIKI SERBSKIEJ

BELGRAD, 25 października 2005 roku

Rok LXI Nr 91

2984

Zgodnie z art. 83, poz. 3 Konstytucji Republiki Serbskiej, ogłaszam, co następuje:

DEKRET
PROKLAMUJĄCY PRAWO WETERYNARYJNE

Prawo Weterynaryjne zostało niniejszym uchwalone przez Parlament Republiki Serbskiej podczas Drugiego Zebrania Drugiej Sesji Parlamentu na rok 2005, w dniu 25 października 2005.

PR Nr 84

w Belgradzie, w dniu 25 października, 2005 roku

PREZYDENT REPUBLIKI
Boris Tadic (podpis)

PRAWO WETERYNARYJNE

I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Niniejsze Prawo określa zasady ochrony oraz poprawy zdrowia i dobrostanu zwierząt, identyfikuje choroby zakaźne zwierząt oraz środki ochrony, wykrywania, ograniczania, kontroli i zwalczania chorób zakaźnych oraz chorób, które mogą być przenoszone na ludzi, zasady kontroli weterynaryjno-sanitarnej oraz warunków, w jakich mogą być hodowane zwierzęta, wytwarzane i wprowadzane do obrotu produkty, żywność pochodzenia zwierzęcego oraz pasze, a także warunki praktyki weterynaryjnej.

Artykuł 2

Na potrzeby niniejszego Prawa, choroby zakaźne zwierząt oznaczać będą choroby określone przez Kodeks Zdrowia Zwierząt Światowej Organizacji ds. Zdrowia Zwierząt (zwanej dalej OIE).

Choroby, o których mowa w Artykule 1 niniejszego Prawa, zostały wymienione w Wykazie chorób zakaźnych, opublikowanego jako część niniejszego Prawa i stanowiącego jego część składową.

Na potrzeby niniejszego Prawa, szczególnie niebezpieczne choroby zakaźne oznaczają choroby zakaźne mające zdolność szybkiego rozprzestrzeniania się, niezależnie od granic krajowych, powodujące poważne skutki społeczno-ekonomiczne lub dla zdrowia publicznego i mających znaczenie w odniesieniu do międzynarodowego handlu zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego i paszami.

Minister właściwy dla weterynarii (zwany dalej Ministrem), opracowuje Wykaz szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych, o których mowa w paragrafie 3 niniejszego Artykułu.

Artykuł 3

Terminy stosowane w niniejszym Prawie będą mieć następujące znaczenie:

1) Analiza ryzyka oznacza proces złożony z naukowej oceny ryzyka, zarządzania ryzykiem oraz komunikowania ryzyka, stosowany w celu zapewnienia dopuszczalnego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt;

2) Bezpieczeństwo żywności oznacza żywność, która może być spożywana przez ludzi w terminach bezpieczeństwa, higieny oraz charakterystyki jakościowej, w zgodności z zamierzonym sposobem użycia;

3) Bezpieczny produkt pochodzenia zwierzęcego oznacza produkt o dopuszczalnym, niskim poziomie mikroorganizmów i zanieczyszczeń, które mogą mieć negatywny wpływ na zdrowie zwierząt i ludzi lub na utrzymanie stałej jakości produktów;

- 4) Nadzwyczajne środki sanitarno-weterynaryjne** oznaczają środki kontroli, ograniczania i zwalczania chorób zakaźnych, stosowanych w przypadku wybuchu szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych lub rozprzestrzeniania się endemicznych chorób zakaźnych;
- 5) Właściciel lub odpowiednio posiadacz zwierząt** jest osobą prawną lub fizyczną, która jest właścicielem zwierząt z prawem do posiadania, hodowli, transportowania i wykorzystywania zwierząt, oraz, na podstawie pisemnej zgody właściciela, do sprzedaży zwierząt;
- 6) Kontrola sanitarno-weterynaryjna** obejmuje środki, działania i czynności podejmowane do ochrony, pośredniej lub bezpośredniej, zdrowia ludzi i zwierząt;
- 7) Leki weterynaryjne** to produkty lecznicze oraz preparaty biologiczne, inne niż podstawowe środki pielęgnacyjne dla zwierząt, stosowane do kontroli, ograniczania lub zwalczania chorób, lub do leczenia chorych zwierząt lub do poprawy, zmian lub przywracania funkcji organizmu zwierząt, lub do wykonywania innych czynności związanych z poprawą stanu zdrowia zwierząt;
- 8) Weterynaryjne zdrowie publiczne** oznacza czynności wykonywane w ramach kontroli sanitarno-weterynaryjnych zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz oraz innych produktów, odgrywających w sposób pośredni lub bezpośredni rolę w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego przed chorobami odzwierzęcymi oraz szkodliwymi substancjami oraz w zakresie ochrony środowiska;
- 9) Lekarz weterynarii** jest lekarzem medycyny weterynaryjnej, tj. dyplomowanym lekarzem weterynarii;
- 10) Gospodarstwo hodowlane** oznacza każdą placówkę lub przestrzeń, w której są trzymane i hodowane zwierzęta;
- 11) Dezynfekcja** oznacza stosowanie środków, procedur i metod w celu zniszczenia czynników chorobotwórczych lub pasożytniczych powodujących choroby zwierząt, w tym choroby, które mogą być przenoszone na ludzi;
- 12) Dezynsekcja** oznacza stosowanie środków i procedur w celu zniszczenia szkodników i kleszczy;
- 13) Zwalczanie gryzoni (deratyzacja)** oznacza stosowanie środków, procedur i metod w celu zniszczenia szkodliwych gryzoni;
- 14) Dezodoryzacja** oznacza stosowanie środków, procedur i metod w celu neutralizacji odorów;
- 15) Odkażanie** oznacza stosowanie środków, procedur, metod w celu składowania i unieszkodliwienia szkodliwych materiałów;
- 16) Dodatki paszowe** to substancje lub preparaty stosowane w paszach zwierzęcych w celu poprawy ich charakterystyki organoleptycznej i jakościowej lub fizjologii zwierząt;
- 17) Opieka nad zwierzętami** oznacza hodowanie i opiekę nad zwierzętami inną niż hodowla zwierząt;
- 18) Choroby egzotyczne** oznaczają choroby zwierząt zdefiniowane zgodnie z zaleceniami OIE, które nie występują na obszarze Republiki;
- 19) Choroby odzwierzęce** oznaczają choroby zwierząt zdefiniowane zgodnie z zaleceniami OIE, które występują na obszarze Republiki;
- 20) Jednostka epizootyczna** oznacza obszar lub gminę lub jej część;
- 21) Obszar epizootyczny** oznacza obszar obejmujący większą ilość jednostek epizootycznych;

22) Zwierzęta oznaczają koniowate (konie, osły, muły), nieparzystokopytne (bydło, owce, kozy i świnie), drób (kurczaki, indyki, gęsi, kaczki oraz inny drób), ptaki i zwierzęta egzotyczne i ozdobne, między innymi zwierzęta trzymane w zoo, psy, koty, króliki, pszczoły, jedwabniki, zwierzyna łowna, dzikie zwierzęta, zwierzęta laboratoryjne, gady, węże, ryby, mięczaki i skorupiaki w uprawach hydroponicznych oraz dzikie zwierzęta wodne przeznaczone do hodowli lub do uwolnienia w środowisku wodnym;

23) Strefa zakażona to strefa, w której wykryto przynajmniej jeden przypadek choroby zakaźnej, który może się rozprzestrzenić;

24) Stan zdrowia zwierząt oznacza stan odnoszący się do chorób zakaźnych zwierząt, zgonie z kryteriami określonymi przez właściwe organizacje międzynarodowe;

25) Strefa jest częścią obszaru Państwa/kraju o określonym stanie zdrowia zwierząt;

26) Zoonoza jest chorobą, która może być przenoszona w sposób pośredni lub bezpośredni ze zwierząt na ludzi i z ludzi na zwierzęta;

27) Zwalczanie choroby oznacza eliminację czynników chorobotwórczych z Państwa lub strefy;

28) Kwarantanna zwierząt oznacza miejsce, w którym, w warunkach izolowanych, trzymane są zwierzęta, materiał do reprodukcji oraz jaja inkubowane, aby utrzymać ich dobry stan zdrowotny.

29) Materiał skażony jest produktem pochodzenia zwierzęcego, który został uznany za niebezpieczny dla zdrowia ludzkiego po przeprowadzeniu kontroli sanitarno-weterynaryjnej i nienadający się do spożycia przez ludzi;

30) Zwierzęta domowe to psy, koty domowe, ptaki domowe, małe gryzonie, zwierzęta hodowane w terrariach i akwariach oraz inne zwierzęta, które są hodowane dla ludzkiego towarzystwa, rekreacji, ochrony lub pomocy;

31) Organizacje międzynarodowe to OIE oraz inne organizacje międzynarodowe (FAO, WHO, WTO) zajmujące się ochroną zdrowia ludzi i zwierząt, których członkiem jest Republika;

32) Komunikowanie ryzyka oznacza interaktywną wymianę informacji dotyczącą ryzyka pomiędzy osobami oceniającymi ryzyko, zarządzającymi nim oraz innymi zainteresowanymi stronami;

33) Identyfikacja zwierząt oznacza stałą, indywidualną identyfikację zwierząt, rejestrację oraz gromadzenie wszelkich danych w jednolitym systemie informacyjnym;

34) Pomieszczenie oznacza każdy budynek lub przestrzeń wykorzystywaną do hodowli, trzymania, uboju zwierząt, leczenia zwierząt, reprodukcji, pokazywania, konkursów, sprzedaży zwierząt, polowania lub szkolenia: do składowania, przetwarzania i unieszkodliwiania ciał zwierząt oraz odpadów pochodzenia zwierzęcego; do produkcji, magazynowania oraz obrotu produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego oraz paszami; do obrotu lekami weterynaryjnymi oraz leczniczymi produktami weterynaryjnymi, oraz do obrotu produktami do dezynfekcji, dezynsekcji oraz kontroli gryzoni;

35) Ścieki to wody powstające jako produkt uboczny z placówek hodowli zwierząt, ubojni oraz innych miejsc produkcji, przetwarzania oraz przechowywania produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego oraz odpady wymagające specjalnych technologii odprowadzania i oczyszczania;

- 36) Odpady pochodzenia zwierzęcego** to ciała zwierząt i ich części, części składowe ciał zwierzęcych, które nie są przeznaczone lub nie nadają się do spożycia przez ludzi oraz materiał skażony;
- 37) Obszar wolny od chorób** oznacza państwo lub część państwa, kilka państw lub ich części, w których za pomocą wymogów określonych przez OIE udowodniono brak występowania choroby zakaźnej;
- 38) Potrzeby gospodarstwa domowego** oznaczają produkcję i wykorzystanie żywności pochodzenia zwierzęcego, ograniczoną do potrzeb własnych;
- 39) Obiekty powiązane** to obiekty mogące przenosić lub przekazywać choroby zakaźne na inne zwierzęta lub ludzi, w tym między innymi, siano, wyposażenie oraz inne przedmioty, które towarzyszą lub są stosowane w odniesieniu do zwierząt;
- 40) Okres inkubacji** oznacza okres pomiędzy wprowadzeniem patogenu do organizmu zwierzęcego, a pojawieniem się pierwszych objawów klinicznych choroby;
- 41) Produkty pochodzenia zwierzęcego** to nieprzetworzone części składowe ciała zwierzęcego, produkty pochodzenia zwierzęcego oraz jaja inkubowane i materiał reprodukcyjny, inne niż żywność pochodzenia zwierzęcego;
- 42) Produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do użytku rolniczego i przemysłowego** oznaczają skóry, futro, wełnę, włosie, szczerinę, pióra, kopyta, kości, rogi, krew, wnętrzności i inne;
- 43) Produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do użytku farmaceutycznego lub medycznego** oznacza organy, tkanki, krew i inne płyny organiczne zwierząt, stosowane do wyrobu produktów farmaceutycznych lub do celów chirurgicznych;
- 44) Wymuszony ubój** jest ubojem zwierzęcia bez przeprowadzenia wcześniejszej inspekcji sanitarno-weterynaryjnej w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia zwierzęcia;
- 45) Obrót** zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego oraz odpadami pochodzenia zwierzęcego oznacza import, przewóz, eksport, składowanie, sprzedaż lub każdy inny transport dla stron trzecich;
- 46) Ocena ryzyka** oznacza ocenę prawdopodobieństwa dotarcia, wystąpienia lub rozprzestrzenienia się choroby na obszarze Republiki oraz ocenę potencjalnych efektów szkodliwych na zdrowie zwierząt i odpowiednio zdrowie ludzi, spowodowanych czynnikami chorobotwórczymi lub obecnością substancji szkodliwych;
- 47) Ryzyko** oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia choroby zakaźnej lub prawdopodobną obecność substancji szkodliwych, które mogą być pośrednio lub bezpośrednio szkodliwe dla zdrowia ludzi lub zwierząt;
- 48) Materiał reprodukcyjny** oznacza nasienie stosowane do sztucznej inseminacji, komórki jajowe lub zapłodnione komórki jajowe;
- 49) Utrzymanie czystości** oznacza mechaniczne czyszczenie, mycie sanitarne, dezynfekcję oraz dezodoryzację;
- 50) Strefa kontrolowana** jest obszarem, na który może się przedostać choroba ze strefy zakażonej;
- 51) Hodowla zwierząt** oznacza hodowlę lub tucz zwierząt do celów wytwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności pochodzenia zwierzęcego;

52) Zarządzanie ryzykiem oznacza proces identyfikacji i wdrażania środków, mających na celu redukcję ryzyka;

53) Pasze zwierzęce oznaczają substancje lub pasze pochodzenia roślinnego, zwierzęcego lub mineralnego w formie naturalnej lub przetworzonej, świeże lub konserwowane, produkty uboczne biosyntezy oraz produkty przetwarzania przemysłowego, substancje organiczne i nieorganiczne, które są, zarówno osobno, jak i w formie związków, przeznaczone do żywienia zwierząt. Pasze zwierzęce oznaczają również wodę pitną dołączaną do pasz na etapie produkcji;

54) Żywność pochodzenia zwierzęcego to wszystkie produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, nieprzetworzone, konserwowane lub przetworzone, pochodzące ze zwierząt;

55) Substancje szkodliwe to substancje lub ich metabolity, które mogą zagrozić zdrowiu ludzkiemu lub, odpowiednio, zwierząt.

1. Działalność weterynaryjna

Artykuł 4

Działalność weterynaryjna w zakresie objętym niniejszym prawem obejmuje:

- 1) monitoring, ochronę oraz poprawę zdrowia zwierząt;
- 2) ochronę zwierząt przed chorobami zakaźnymi lub innymi chorobami;
- 3) wykrywanie oraz diagnostyka chorób, leczenie chorych zwierząt;
- 4) wdrażanie środków ochrony zdrowia zwierząt;
- 5) ochronę ludzi przed zoonozami;
- 6) urzędową kontrolę bezpieczeństwa żywności i żywności pochodzenia zwierzęcego, a także produktów pochodzenia zwierzęcego produkowanych w miejscu hodowli, produkcji, obrotu produktami i żywnością pochodzenia zwierzęcego oraz paszami;
- 7) identyfikację zwierząt do celów kontroli tranzytu oraz śledzenia produktów w łańcuchu dostaw oraz obrotu zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego oraz żywności pochodzenia zwierzęcego;
- 8) urzędową kontrolę wody do pojenia zwierząt do celów zapewnienia ich bezpieczeństwa;
- 9) kontrolę zdrowia hodowanych zwierząt oraz ich zdolności reprodukcyjnych oraz środków leczenia niepłodności i sztucznego zapłodnienia;
- 10) ochronę środowiska przed zanieczyszczeniami spowodowana przez czynniki chorobotwórcze;
- 11) ochronę zwierząt przed wykorzystywaniem i cierpieniem oraz utrzymanie dobrostanu zwierząt;
- 12) urzędową kontrolę produkcji oraz obrotu lekami weterynaryjnymi oraz produktami medycznymi, a także przedmiotami stosowanymi w medycynie weterynaryjnej;
- 13) dezynfekcję, dezynsekcję, zwalczanie gryzoni oraz prace odkażające;
- 14) edukację w dziedzinie weterynarii oraz publiczne kampanie informacyjne;

2. Prawa i obowiązki właścicieli i posiadaczy zwierząt

Artykuł 5

Właściciele i posiadacze zwierząt mają prawo do:

- 1) ochrony zdrowia zwierząt;
- 2) wolnego wyboru lekarza weterynarii w celu leczenia zwierząt, za wyjątkiem usług świadczonych na podstawie Programu Środków;
- 3) informacji dotyczących zdrowia zwierząt na określonym obszarze;
- 4) nieograniczonego dostępu do praktyki weterynaryjnej, stacji weterynaryjnych, klinik weterynaryjnych, publicznej praktyki weterynaryjnej oraz publicznych stacji weterynaryjnych w przeciągu 24 godzin;
- 5) informacji o wszelkich środkach odnoszących się do wybranych metod i kosztów leczenia zwierząt oraz o możliwych skutkach.

Artykuł 6

Właściciele i posiadacze zwierząt będą odpowiedzialni za:

- 1) Utrzymanie zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- 2) Podejmowanie środków ochrony zdrowia zwierząt, aby zapobiec wybuchom i rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych i zoonoz;

- 3) Informowanie lekarza lub inspektora weterynarii w przypadku, gdy podejrzewają oni zagrożenia dla zdrowia zwierząt;
- 4) Umożliwienie wdrożenia środków odnoszących się do ochrony zdrowia zwierząt;
- 5) Dostarczanie zwierzętom pasz, które nie mogą przyczynić się do rozprzestrzenienia lub spowodowania choroby;
- 6) Rejestrację hodowli i zwierząt, za wyjątkiem zwierząt domowych, zgodnie z postanowieniami niniejszego Prawa;
- 7) Umożliwienie identyfikacji zwierząt, za wyjątkiem zwierząt domowych, do celu identyfikacji zwierząt zgodnej z postanowieniami niniejszego Prawa;
- 8) Prowadzenie ewidencji zakupów i sprzedaży zwierząt w celu umożliwienia ich śledzenia;
- 9) Raportowanie o zmianie miejsca pobytu oraz wszelkich zmianach liczby zwierząt do praktyki lub stacji weterynaryjnej w celu dokonania rejestracji zmian;
- 10) Prowadzenie ewidencji odpowiedniej dokumentacji, zgodnie z niniejszym Prawem;
- 11) Prowadzenie ewidencji kopii recept na leki weterynaryjne przez okres jednego roku, a zaświadczeń o szczepieniu przez okres dwóch lat;
- 12) Stałą identyfikację psów zgodnie z niniejszym Prawem;

3. Zobowiązania międzynarodowe

Artykuł 7

Zobowiązania międzynarodowe związane z zapobieganiem rozprzestrzeniania się i zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt oraz tych chorób zakaźnych, które mogą się przenosić ze zwierząt na ludzi drogą handlu międzynarodowego, poprzez produkty pochodzenia zwierzęcego, żywność pochodzenia zwierzęcego, pasze zwierzęce, odpady pochodzenia zwierzęcego oraz powiązane obiekty, powinny być wypełniane zgodnie z zaleceniami OIE, umową o stosowaniu środków sanitarnych i fitosanitarnych z WTO, konwencjami międzynarodowymi oraz innymi porozumieniami międzynarodowymi.

II UCZESTNICY DZIAŁALNOŚCI WETERYNARYJNEJ I ICH FORMY ORGANIZACYJNE

1. Rodzaje i pozycja prawna podmiotów prowadzących działalność weterynaryjną

Artykuł 8

Działalność weterynaryjna może być prowadzona przez podmiot prawny zarejestrowany w Rejestrze Przedsiębiorców oraz w Rejestrze osób prawnych uprawnionych do prowadzenia działalności weterynaryjnej (zwanym dalej: Rejestrem), prowadzonym przez Ministra.

Podmiot prawny, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu będzie ustanawiany w postaci:

- 1) praktyki weterynaryjnej;
- 2) stacji weterynaryjnej;
- 3) kliniki weterynaryjnej;
- 4) apteki weterynaryjnej;

5) centrum hodowli i sztucznej inseminacji zwierząt oraz

6) laboratorium

(zwany dalej organizacjami weterynaryjnymi) i powinien działać zgodnie z kodeksem spółek.

Podmiot prawny, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu będzie rejestrowany w Rejestrze Przedsiębiorców, zgodnie z prawami dotyczącymi rejestracji przedsiębiorców.

Podmiot prawny, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu będzie rejestrowany w Rejestrze, jeżeli spełni wymogi dotyczące wykwalifikowanego personelu, placówek (pomieszczeń), warunków technicznych oraz sprzętu.

Podmiot prawny, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu musi spełnić wymogi związane z wykwalifikowanym personelem poprzez zatrudnienie licencjonowanego lekarza weterynarii.

Minister określi wymogi dla pomieszczeń, sprzętu oraz środków oraz wykwalifikowanego personelu, o którym mowa w paragrafie 4 i 5 niniejszego Artykułu.

Minister zapewni zgodność z wymogami, o których mowa w paragrafie 4 i 5 niniejszego Artykułu.

Artykuł 9

Określona działalność weterynaryjna, zgodna z niniejszym Prawem, powinna być wykonywana przez wyspecjalizowane instytuty weterynaryjne, instytuty weterynaryjne, Krajowe Laboratorium Referencyjne dla szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych z Wykazu OIE oraz instytucje akademickie szkolące lekarzy weterynarii.

Uczestnicy, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu będą wykonywać swe obowiązki zgodnie z przepisami o służbie publicznej.

Artykuł 10

Podmiot prawny prowadzący hodowlę zwierząt i pasterstwo może, na potrzeby własnej hodowli, rozpocząć służbę weterynaryjną w postaci stacji (zwanej dalej: służbą weterynaryjną), która będzie mieć status podmiotu prawnego.

Służba weterynaryjna może podejmować działania w zakresie ochrony zdrowia zwierząt oraz wdrażać Program Środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt na potrzeby własnego biznesu, jeżeli jest to zgodne z wymogami, o których mowa w Artykule 17 niniejszego Prawa.

Artykuł 11

Licencjonowany lekarz weterynarii, który nie jest zatrudniony w żaden inny sposób, może otworzyć:

1) praktykę weterynaryjną, jeżeli wymogi odnoszące się do placówek, pomieszczeń oraz sprzętu potrzebnego do otworzenia praktyki weterynaryjnej, o których mowa w Artykule 16 niniejszego Prawa, zostały spełnione;

2) aptekę weterynaryjną, jeżeli wymogi odnoszące się do placówek, pomieszczeń oraz sprzętu potrzebnego do otworzenia apteki weterynaryjnej, o których mowa w Artykule 19 niniejszego Prawa, zostały spełnione;

Praktyka weterynaryjna, o której mowa w paragrafie 1, ustępie 1) niniejszego Artykułu, nie będzie prowadzić działań związanych z wdrożeniem i kontrolą identyfikacji zwierząt, prowadzenia ewidencji zidentyfikowanych zwierząt oraz wdrażać Program Środków w zakresie ochrony zdrowia zwierząt w jednostce epizootycznej, jeżeli nie została ustanowiona stacja weterynaryjna.

Praktyka weterynaryjna i apteka weterynaryjna, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, powinny zostać zarejestrowane w Rejestrze Przedsiębiorców, prowadzonym przez Ministra. Przepisy dotyczące przedsiębiorców powinny mieć zastosowanie do działalności weterynaryjnej, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Artykuł 12

Rejestracja w Rejestrze przedsiębiorców prowadzących działalność weterynaryjną jest przeprowadzana na wniosek wypełniany przez osobą, o której mowa w Artykule 11 niniejszego Prawa, przedkładany do Ministerstwa, oraz na podstawie decyzji Ministra o zgodności z wymogami niezbędnymi do otworzenia praktyki weterynaryjnej, o której mowa w Artykule 16 niniejszego Prawa i odpowiednio w Artykule 19 niniejszego prawa w odniesieniu do apteki weterynaryjnej.

Artykuł 13

Dane z Rejestru przedsiębiorców prowadzących działalność weterynaryjną powinny być dostępne publicznie.

Minister określi zawartość oraz metodę prowadzenia Rejestru przedsiębiorców prowadzących działalność weterynaryjną.

Artykuł 14

Praktyka weterynaryjna lub apteka weterynaryjna, o której mowa w Artykule 11 niniejszego Prawa, zostanie usunięta z Rejestru przedsiębiorców prowadzących działalność weterynaryjną na podstawie decyzji o zamknięciu praktyki weterynaryjnej lub apteki weterynaryjnej, lub też jeżeli wymogi, o których mowa w Artykule 16 i 19 niniejszego Prawa, nie są spełniane.

Artykuł 15

Ochrona zdrowia zwierząt będzie zapewniana w całym obszarze epizootycznym Republiki.

Jeżeli w określonych obszarach Republiki nie istnieje zorganizowana forma ochrony zdrowia zwierząt, Rząd Serbski utworzy Publiczną Stację Weterynaryjną lub Publiczną Praktykę Weterynaryjną, jako służbę publiczną, która będzie wykonywać obowiązki zgodne z przepisami dotyczącymi służb publicznych.

Postanowienia Artykułu 16 i 17 niniejszego Prawa, ustanawiające wymogi niezbędne do założenia i działania praktyk i stacji weterynaryjnych będą mieć również zastosowanie w przypadku Publicznej Stacji Weterynaryjnej lub Publicznej Praktyki Weterynaryjnej.

Ustawa o utworzeniu Publicznej Stacji Weterynaryjnej lub Publicznej Praktyki Weterynaryjnej obejmuje w szczególności przepisy odnoszące się do obszarów, w których należy prowadzić ochronę zdrowia zwierząt, oraz budżetu początkowego i zasobów niezbędnych do prowadzenia prac.

Minister zatwierdzi Statut Publicznej Stacji lub, odpowiednio, Praktyki Weterynaryjnej.

2. Organizacje weterynaryjne

1) Praktyka Weterynaryjna

Artykuł 16

Praktyki weterynaryjne będą wykonywać następujące czynności:

- 1) Monitoring zdrowia zwierząt i podejmowanie środków profilaktycznych, diagnostycznych i terapeutycznych w celu ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- 2) Prowadzenie działań z zakresu chirurgii, akuszerii oraz innych procedur weterynaryjnych stosowanych w przypadku zwierząt;
- 3) Badania laboratoryjne, prześwietlenia oraz inne specjalistyczne testy laboratoryjne;
- 4) Przeprowadzanie sztucznej inseminacji, zapobiegania i kontroli bezpłodności, ułatwianie zapłodnienia, kastracje, itp.;
- 5) Kwestie związane z dokumentacją i ewidencją;
- 6) Wykonywanie szczepień psów i kotów przeciw wściekliznie;
- 7) Wystawianie certyfikatów zdrowia dla zwierząt domowych, podlegających leczeniu;
- 8) Organizacja, przeprowadzanie i monitoring identyfikacji zwierząt oraz prowadzenie ewidencji zidentyfikowanych zwierząt;
- 9) Przeprowadzanie badań na włośnicę;
- 10) Wdrażanie Programu środków na potrzeby ochrony zdrowia zwierząt, jeżeli w określonej jednostce epizootycznej nie ustanowiono stacji weterynaryjnej;
- 11) Przeprowadzenie dezynfekcji, kontroli szkodników oraz dezodoryzacji pomieszczeń i pojazdów;
- 12) Wykonywanie innych obowiązków, których podjęła się podczas rejestracji, zgodnie z niniejszym Prawem.

Praktyki weterynaryjne mogą organizować, przeprowadzać i monitorować identyfikację zwierząt oraz prowadzić ewidencję zidentyfikowanych zwierząt, a także wdrażać Program środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt, jeżeli, w jednostce epizootycznej, nie została ustanowiona z upoważnienia Ministra jakakolwiek stacja weterynaryjna.

Praktyki weterynaryjne mogą wykonywać obowiązki, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, jeżeli:

- 1) Zatrudniają przynajmniej jednego licencjonowanego lekarza weterynarii w pełnym wymiarze godzin;
- 2) Posiadają odpowiednie placówki, pomieszczenia i sprzęt,.

2) Stacja weterynaryjna

Artykuł 17

Stacja weterynaryjna może wykonywać, poza działaniami prowadzonymi przez praktykę weterynaryjną, następujące czynności:

- 1) podejmowanie środków na rzecz zdrowia zwierząt, zgodnie z ustaleniami Programu Środków na rzecz Ochrony Zdrowia Zwierząt;
- 2) prowadzić handel detaliczny lekami weterynaryjnymi i weterynaryjnymi produktami leczniczymi, innymi niż sera, szczepionki oraz środki diagnostyczne, w oparciu o Program Środków na rzecz Ochrony Zdrowia Zwierząt, jeżeli posiada zarejestrowaną aptekę weterynaryjną;
- 3) prowadzić handel detaliczny paszami zwierzęcymi;
- 4) prowadzić handel detaliczny produktami do dezynfekcji, dezynsekcji, kontroli szkodników oraz dezodoryzacji, a także środkami pielęgnacyjnymi dla zwierząt;

- 5) podejmowanie środków sanitarno-weterynaryjnych w czasie kwarantanny w handlu krajowym i imporcie;
- 6) prowadzenie księgi hodowli zwierząt;
- 7) wykonywanie innych obowiązków, których podjęła się podczas rejestracji, zgodnie z niniejszym Prawem.

Stacja weterynaryjna może podejmować środki sanitarno-weterynaryjne podczas kwarantanny w handlu krajowym i w imporcie, jak również może organizować, przeprowadzać i monitorować identyfikację zwierząt oraz prowadzić ewidencję zidentyfikowanych zwierząt z upoważnienia Ministra. W celu wykonywania obowiązków, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, Stacja Weterynaryjna spełni następujące wymogi:

- 1) zatrudni przynajmniej trzech licencjonowanych lekarzy weterynarii w pełnym wymiarze godzin;
- 2) zatrudni przynajmniej jednego inżyniera hodowli z wyższym wykształceniem, w przypadku prowadzenia księgi hodowli zwierząt;
- 3) będzie posiadać odpowiednie placówki, pomieszczenia, sprzęt i instrumenty.

Stacja Weterynaryjna może wykonywać obowiązki odnoszące się do obowiązków apteki weterynaryjnej, jeżeli spełnia ona wymogi, o których mowa w Artykule 19 niniejszego Prawa.

3) Klinika weterynaryjna

Artykuł 18

Klinika weterynaryjna może wykonywać, poza obowiązkami wykonywanymi zgodnie z niniejszym Prawem przez praktykę weterynaryjną i stację weterynaryjną, trzeciorzędne czynności pielęgnacyjne dotyczące chorych i rannych zwierząt.

W celu wykonywania obowiązków, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, klinika weterynaryjna spełni następujące wymogi:

- 1) zatrudni przynajmniej czterech licencjonowanych lekarzy weterynarii z wyższym wykształceniem w pełnym wymiarze godzin;
- 2) będzie posiadać odpowiednie placówki, pomieszczenia, sprzęt i instrumenty.

4) Apteka weterynaryjna

Artykuł 19

Apteka weterynaryjna będzie zakładana do celów handlu detalicznego lekami weterynaryjnymi i weterynaryjnymi produktami leczniczymi, środkami ochrony i pielęgnacji zwierząt oraz paszami zwierzęcymi.

Apteka weterynaryjna nie może obracać weterynaryjnymi lekami do wstrzykiwania, serami, szczepionkami oraz środkami diagnostycznymi.

Określone leki weterynaryjne będą dostępne wyłącznie na receptę wystawioną przez licencjonowanego lekarza weterynarii.

Minister określi wymogi związane z przepisywaniem leków weterynaryjnych i ich wykaz.

Apteka weterynaryjna może wykonywać swoje obowiązki, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, jeżeli zostaną spełnione następujące wymogi:

- 1) zatrudnienie przynajmniej jednego licencjonowanego lekarza weterynarii lub farmaceuty z wyższym wykształceniem w pełnym wymiarze godzin;
- 2) posiadanie odpowiedniej placówki, pomieszczeń oraz sprzętu.

5) Centrum reprodukcji i sztucznego zapłodnienia zwierząt

Artykuł 20

Centrum reprodukcji i sztucznego zapłodnienia zwierząt (zwane dalej centrum reprodukcji zwierząt) będzie prowadzić:

- 1) produkcję i, odpowiednio, obrót nasieniem do sztucznego zapłodnienia, komórkami jajowymi oraz zapłodnionymi komórkami jajowymi;
- 2) kontrolę zdrowia hodowanych zwierząt oraz ich zdolności reprodukcyjnych w zakresie zbierania, przetwarzania, magazynowania i obrotu nasieniem do sztucznego zapłodnienia, komórkami jajowymi oraz zapłodnionymi komórkami jajowymi;
- 3) monitoring i podejmowanie środków na rzecz poprawy płodności zwierząt oraz uczestnictwo w badaniach związanych z reprodukcją zwierząt;
- 4) specjalistyczne doradztwo w zakresie sztucznego zapłodnienia (magazynowanie i stosowanie materiału reprodukcyjnego) oraz wsparcie w obszarze kontroli bezpłodności;
- 5) inne działania, które zostały określone w momencie rejestracji, zgodnie z niniejszym Prawem.

W celu wykonywania czynności, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego artykułu, centrum reprodukcji zwierząt spełni następujące wymogi:

- 1) zatrudni przynajmniej dwóch licencjonowanych lekarzy weterynarii z wyższym wykształceniem na pełen etat, z których jeden będzie specjalizować się w reprodukcji zwierząt, oraz przynajmniej dwóch lekarzy weterynarii specjalizujących się w reprodukcji zwierząt w przypadku centrów reprodukcji bydła;
- 2) będzie posiadać odpowiednie placówki, pomieszczenia, sprzęt oraz środki do zbierania, przetwarzania oraz obrotu nasieniem do sztucznego zapłodnienia, komórkami jajowymi oraz zapłodnionymi komórkami jajowymi.

6) Laboratoria

Artykuł 21

Laboratorium będzie wykonywać:

- 1) diagnostykę laboratoryjną (bakteriologiczną, serologiczną, wirusową, parazytologiczną, chemiczną, biochemiczną, patologiczną oraz radiologiczną);
- 2) testy laboratoryjne w zakresie bezpieczeństwa żywności w obszarze żywności pochodzenia zwierzęcego;
- 3) testy laboratoryjne pasz zwierzęcych;
- 4) inne działania, które zostały określone w momencie rejestracji w Rejestrze przedsiębiorców;
- 5) laboratoria mogą wykonywać obowiązki, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, jeżeli zostały akredytowane przez organ akredytujący oraz urzędowo upoważnione przez Ministerstwo do wykonywania takich obowiązków.

III REJESTR

1. Rejestracja

Artykuł 22

Rejestracja jest dokonywana na podstawie wniosku przedłożonego przez podmiot prawny do Ministerstwa, oraz decyzji Ministra potwierdzającej zgodność z wymogami dla prowadzenia działalności weterynaryjnej.

2. Formularz rejestracyjny oraz procedury ewidencyjne

Artykuł 23

Dane pochodzące z rejestru będą dostępne publicznie.

Minister określi zawartość i procedury ewidencyjne.

3. Usunięcie z Rejestru

Artykuł 24

Podmiot prawny może zostać usunięty z Rejestru, jeżeli, w oparciu o własną decyzję, zaprzestanie prowadzenia działalności weterynaryjnej, lub jeżeli przestanie spełniać określone wymogi weterynaryjne.

IV INNE RODZAJE ORGANIZACJI W SŁUŻBACH WETERYNARYJNYCH

1. Specjalistyczny Instytut Weterynarii

Artykuł 25

Specjalistyczny Instytut Weterynarii będzie:

- 1) wspierać systematyczny monitoring chorób oraz diagnostykę chorób i angażować się w działania zapobiegające wybuchom chorób, wykrywanie, zapobieganie rozprzestrzenianiu się chorób i ich zwalczanie;
- 2) prowadzić laboratoryjne diagnostyczne badania terenowe i kliniczne (bakteriologiczne, serologiczne, wirusowe, parazytologiczne, chemiczne, biochemiczne, patologiczne oraz radiologiczne);
- 3) prowadzić testy laboratoryjne bezpieczeństwa żywności w zakresie żywności pochodzenia zwierzęcego;
- 4) prowadzić testy laboratoryjne pasz zwierzęcych;
- 5) dostarczać opinii eksperckich w zakresie planów i projektów placówek, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa;
- 6) uczestniczyć w programach edukacyjnych i szkoleniach właścicieli i posiadaczy zwierząt w zakresie ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- 7) dostarczać wsparcie specjalistyczne w zakresie sztucznego zapłodnienia i kontroli bezpłodności zwierząt;
- 8) wykonywać badania nasienia do sztucznego zapłodnienia, komórek jajowych oraz zapłodnionych komórek jajowych;

9) wykonywać inne obowiązki, które zostały określone w momencie rejestracji w Rejestrze Przedsiębiorców.

Wymogi dotyczące prowadzenia działalności przez Specjalistyczny Instytut Weterynarii

Artykuł 26

W celu wykonywania obowiązków, o których mowa w Artykule 25 niniejszego Prawa, Specjalistyczny Instytut Weterynarii spełni następujące wymogi:

1) zatrudni co najmniej pięciu licencjonowanych lekarzy weterynarii z wyższym wykształceniem, wyspecjalizowanych w następujących dziedzinach: epizootologii, morfologii patologicznej, mikrobiologii i immunologii, reprodukcji zwierząt oraz higieny żywności pochodzenia zwierzęcego;

2) będzie posiadać odpowiednie placówki, pomieszczenia, sprzęt oraz instrumenty.

Lekarze medycyny weterynaryjnej posiadający stopień doktora lub magistra mogą prowadzić działalność specjalistyczną, o której mowa w paragrafie 1, ustęp 1) niniejszego Artykułu, jeżeli główny przedmiot ich studiów podyplomowych, akademickich i doktoranckich jest ujęty w wymaganej dziedzinie specjalizacji.

Minister określi wymogi dotyczące placówek, pomieszczeń, sprzętu i instrumentów, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Minister określi zgodność z warunkami, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Laboratorium Specjalistycznego Instytutu Weterynarii musi być akredytowane przez właściwy organ akredytujący.

2. Instytut Weterynarii

Artykuł 27

Instytut Weterynarii może również wykonywać, poza czynnościami przeprowadzanymi przez Specjalistyczny Instytut Weterynarii, zgodnie z niniejszym Prawem, następujące działania:

1) testy kliniczne leków weterynaryjnych oraz weterynaryjnych produktów leczniczych, produktów do dezynfekcji, dezynsekcji, kontroli szkodników i dezodoryzacji, a także kontrolę i monitoring skuteczności efektów ubocznych leków weterynaryjnych i produktów do dezynfekcji, dezynsekcji, kontroli szkodników i dezodoryzacji;

2) monitoring wdrażania środków na rzecz poprawy płodności zwierząt oraz uczestniczenie w badaniach z zakresu reprodukcji zwierząt;

3) badanie i monitoring pozostałości substancji szkodliwych u zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego i paszach;

4) inne obowiązki, określone w momencie rejestracji do Rejestru Przedsiębiorców.

Wymogi dotyczące prowadzenia działalności przez Instytut Weterynarii

Artykuł 28

W celu wykonywania obowiązków, o których mowa w Artykule 27 niniejszego Prawa, Instytut Weterynarii powinien spełniać następujące wymogi:

1. zatrudni co najmniej dziesięciu pracowników ze stopniem doktora w pełnym wymiarze godzin;

2. zatrudni przynajmniej pięciu licencjonowanych lekarzy weterynarii z wyższym wykształceniem w pełnym wymiarze godzin, o specjalizacji w następujących dziedzinach: epizootiologii, morfologii patologicznej, mikrobiologii i immunologii, reprodukcji zwierząt oraz higieny żywności pochodzenia zwierzęcego;

3. będzie posiadać odpowiednie placówki, pomieszczenia, sprzęt i instrumenty.

Lekarze medycyny weterynaryjnej posiadający stopień doktora lub magistra mogą prowadzić działalność specjalistyczną, o której mowa w paragrafie 1, ustęp 2) niniejszego Artykułu, jeżeli główny przedmiot ich studiów podyplomowych, akademickich i doktoranckich jest ujęty w wymaganej dziedzinie specjalizacji.

Minister określi wymogi dotyczące placówek, pomieszczeń, sprzętu i instrumentów, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Minister określi zgodność z warunkami, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Laboratorium Instytutu Weterynarii musi być akredytowane przez właściwy organ akredytujący.

3. Krajowe Laboratorium Referencyjne dla szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych umieszczonych w Wykazie OIE

Artykuł 29

Krajowe Laboratorium Referencyjne dla szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych umieszczonych w Wykazie OIE zostanie ustanowione do przeprowadzania badań diagnostycznych chorób.

Krajowe Laboratorium Referencyjne dla szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych umieszczonych w Wykazie OIE (zwane dalej Krajowym Laboratorium Referencyjnym) zostanie ustanowione przez Rząd.

Krajowe Laboratorium Referencyjne, o którym mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu, będzie działać jako podmiot prawny i wykonywać obowiązki zgodnie z przepisami odnoszącymi się do służb publicznych.

Ustawa o ustanowieniu Krajowego Laboratorium Referencyjnego powoła, w szczególności, co następuje: siedzibę Krajowego Laboratorium Referencyjnego, czynności, zarząd, organizację wewnętrzną, budżet początkowy, źródła finansowania działalności, udział założyciela w zarządzaniu i procesie decyzyjnym, warunków i kryteriów wyboru Zarządu, procedury monitoringu, osoby działające jako wewnętrzne organy zarządcze, ramy czasowe na zatwierdzenie Statutu oraz powołanie dyrektora.

4. Instytucje akademickie szkolące lekarzy weterynarii

Artykuł 30

Do celów edukacji studentów w obszarze czynności weterynaryjnych, instytucje akademickie, szkolące lekarzy weterynarii, będą przeprowadzać:

- 1) leczenie chorych zwierząt, procedury chirurgiczne i inne procedury weterynaryjne w klinice;
- 2) badanie pośmiertne oraz testy histopatologiczne zwierząt, organów i tkanek;
- 3) weterynaryjne badania lecznicze, ekspertyzy i opinie;
- 4) badania laboratoryjne.

Pomiędzy uczelnią wyższą, lub wydziałem uczelni wyższej a Ministerstwem, może zostać zawarta umowa dotycząca wykonywania czynności, o których mowa w ustępie 2), 3) i 4) paragrafu 1 niniejszego Artykułu.

Laboratoria uczelni wyższych lub wydziałów uczelni, prowadzące edukację w zakresie weterynarii, muszą zostać akredytowane przez właściwy organ akredytacyjny.

V SPECJALIŚCI W DZIEDZINIE WETERYNARII

1. Staż weterynaryjny i weterynaryjny egzamin specjalistyczny

Artykuł 31

Specjalistami w dziedzinie weterynarii są:

- 1) lekarze weterynarii;
- 2) technicy weterynarii.

Lekarz weterynarii, który uzyskał dyplom VII stopnia edukacji zawodowej oraz który zdał egzamin specjalistyczny, jest uprawniony do prowadzenia działalności weterynaryjnej.

Technik weterynarii, który uzyskał dyplom ukończenia szkoły średniej IV stopnia edukacji zawodowej oraz który zdał egzamin specjalistyczny, może asystować lekarzom weterynarii oraz wykonywać czynności pod ich nadzorem.

Technicy weterynarii nie są uprawnieni do przeprowadzania czynności chirurgicznych, stawiania diagnoz ani ordynowania leczenia, a także używania leków bez nadzoru.

Technicy weterynarii mogą, w wyjątkowych okolicznościach, przeprowadzać samodzielnie określone procedury chirurgiczne (kastracja świń).

Artykuł 32

Osoby, które zgodnie z niniejszym Prawem nie są uznawane za specjalistów w dziedzinie weterynarii, nie powinny być dopuszczane do prowadzenia działalności weterynaryjnej.

Artykuł 33

Lekarze weterynarii i technicy weterynarii nie będą prowadzić samodzielnej działalności weterynaryjnej przed odbyciem stażu weterynaryjnego oraz zdania egzaminu specjalistycznego.

Okres stażu dla lekarzy weterynarii będzie wynosić rok w przypadku lekarzy weterynarii, a 6 miesięcy w przypadku techników weterynarii.

Lekarze i technicy weterynarii będą uprawnieni do jednego roku po odbyciu stażu, oraz przed zdaniem egzaminu specjalistycznego, do przeprowadzania określonych czynności weterynaryjnych pod bezpośrednim nadzorem lekarza weterynarii.

Artykuł 34

Po zakończeniu stażu i w przeciągu 1 roku lekarze i technicy weterynarii zdadzą egzamin specjalistyczny.

Lekarze i technicy weterynarii podejną do egzaminu specjalistycznego w obecności Rady Egzaminacyjnej, której skład będzie ustalony przez Ministra.

Ministerstwo będzie odpowiedzialne za procedury dotyczące egzaminu specjalistycznego, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Artykuł 35

Minister określi plan oraz program egzaminu specjalistycznego, ustala skład Rady Egzaminacyjnej oraz zakres wykonywanych przez nią czynności, treść egzaminu, formularz sprawozdania z egzaminu specjalistycznego, certyfikat zdanego egzaminu oraz procedury egzaminu specjalistycznego.

2. Prowadzenie regularnej działalności weterynaryjnej

Artykuł 36

W sytuacjach kryzysowych oraz w innych sytuacjach, w których wymagane są usługi oraz wsparcie weterynaryjne, czyli stała ochrona i opieka w zakresie zdrowia zwierząt, weterynarz prowadzący działalność weterynaryjną zapewni takie działania non-stop (w godzinach służbowych, na wezwanie) tj. w nadgodzinach.

VI IZBA WETERYNARYJNA

1. Założenie

Artykuł 37

W celu ochrony i rozwoju kompetencji, etyki zawodowej, ochrony zdrowia zwierząt, interesów zawodowych lekarzy medycyny, tj. lekarzy weterynarii z wyższym wykształceniem oraz na rzecz egzekwowania innych celów, Izba Weterynaryjna (zwana dalej Izbą) będzie założona jako organizacja zawodowa ze wszelkimi prawami oraz zobowiązaniami określonymi niniejszym Prawem oraz Statutem Izby.

Izba będzie działać jako podmiot prawny.

Członkostwo w Izbie jest obowiązkowe dla podmiotów, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

2. Działalność Izby

Artykuł 38

Rada będzie prowadzić następującą działalność:

1) przyjęcie Kodeksu Etyki Weterynaryjnej oraz zapewnienie podstaw dla jego wdrożenia;

- 2) w zgodności z Kodeksem, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego Artykułu, Izba zapewni uznanie statusu zawodowego, regulamin działalności weterynaryjnej oraz podejmie odpowiednie środki w przypadku naruszenia Kodeksu Etyki Weterynaryjnej;
- 3) wydanie, przedłużanie, zawieszanie lub odwoływanie licencji lekarzy weterynarii oraz prowadzenie ich ewidencji;
- 4) prowadzenie ewidencji członkostwa w Izbie;
- 5) określenie kryteriów dla licencji i ich przedłużanie;
- 6) dostarczanie danych z rejestrów organizacji weterynaryjnych;
- 7) organizacja i uczestnictwo w organizacji spotkań eksperckich;
- 8) proponowanie opłat za usługi weterynaryjne;
- 9) proponowanie oraz, w razie konieczności, dostarczanie opinii o programie nauczania dla szkół średnich, toku nauczania podstawowych i specjalistycznych studiów w dziedzinie medycyny oraz dostarczanie opinii o zapotrzebowaniu na personel weterynaryjny;
- 10) uczestnictwo w przygotowaniu prawa weterynaryjnego;
- 11) ustanowienie i zwołanie Komitetu ds. Etyki, w celu rozwiązania przypadków naruszania Kodeksu Etyki Weterynaryjnej oraz podjęcia środków dyscyplinarnych przeciwko licencjonowanym lekarzom weterynarii zgodnie z postanowieniami Statutu;
- 12) wykonywanie innych obowiązków określonych w Statucie Izby.

Statut Izby oraz Akty Generalne określają organizację oraz tryb wykonywania obowiązków, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Ministerstwo zatwierdzi Status Izby i Akty Generalne.

3. Organy Izby

Artykuł 39

Organami Izby są: Zgromadzenie, Zarząd, Rada Nadzorcza oraz Prezes.

Zarząd składa się z Prezesa, Wiceprezesa, jednego przedstawiciela Ministerstwa, jednego Przedstawiciela Publicznej Służby Weterynaryjnej oraz trzech przedstawicieli organizacji weterynaryjnych.

Status Izby określa liczbę, skład, zakres oraz kryteria wyboru organów, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

4. Status Izby

Artykuł 40

Izba określi swój Statut.

Statut Izby obejmuje:

- 1) zakres działań Izby;
- 2) organy Izby oraz zakres ich prac;
- 3) wysokość opłat członkowskich i źródła finansowania;
- 4) inne kwestie objęte zakresem działań Izby.

5. Źródła finansowania Izby

Artykuł 41

Zasoby finansowe na potrzeby działania Izby pochodzą ze zbiorów opłat członkowskich, opłat za wydanie licencji, darowizn, środków pozyskanych od sponsora, darów oraz innych źródeł zgodnych z prawem.

Izba określi wysokość opłaty członkowskiej oraz opłaty za wydanie licencji, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, za uprzednim zatwierdzeniem przez Ministra.

Ministerstwo będzie monitorować zgodność z prawem działań Izby.

6. Licencja

Artykuł 42

Licencję na prowadzenie leczniczej praktyki weterynaryjnej może uzyskać osoba, która uzyskała dyplom Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, zdał egzamin specjalistyczny i prowadzi zawodową działalność weterynaryjną, a także posiada dwa listy referencyjne ze strony Izby.

Czas trwania licencji

Artykuł 43

Licencja będzie wydawana na okres 5 lat.

Koszty wydania licencji, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będą pokrywane przez wnioskodawcę.

Wydawanie, przedłużanie i odwoływanie licencji

Artykuł 44

Status Izby określa procedurę wydawania, przedłużania, zawieszania lub odwoływania licencji, rejestr licencji oraz organy Izby, które będą odpowiedzialne za wydawanie, przedłużanie lub odwoływanie licencji.

Zawieszanie i odwoływanie licencji

Artykuł 45

Izba Weterynaryjna, drogą wydania decyzji, zawiesi licencję na okres czasu, który będzie odpowiadał powadze naruszenia w przypadku, gdy Komitet ds. Etyki potwierdzi naruszenie Kodeksu Etyki Weterynaryjnej, ale naruszenie takie w żadnym przypadku nie przekroczy 9 miesięcy.

Izba weterynaryjna, drogą wydania wiążącej decyzji, odwoła licencję oraz usunie podmiot z rejestru licencjonowanych lekarzy weterynarii w przypadku, gdy licencja została zawieszona z dwóch powyższych powodów, zgodnie z postanowieniami paragrafu 1 niniejszego Artykułu.

Odwołanie się od wiążącej decyzji, o której mowa w paragrafie 1 Artykułu 43 lub paragrafie 1 i 2 niniejszego Artykułu, może być składane do Ministra.

VII SŁUŻBY ZOOHIGIENICZNE

Artykuł 46

Samorząd lokalny ustanowi, na swym terytorium, służbę zoohigieniczną, w celu wykonywania następujących czynności:

- 1) chwytania bezdomnych zwierząt i oddawania ich do schronisk dla zwierząt;
- 2) bezpiecznego usuwania ciał zwierząt z miejsc publicznych i placówek hodowli, trzymania, szkolenia, wystaw, konkursów lub handlu zwierzętami;
- 3) transportu lub organizacji transportu ciał zwierząt z miejsc publicznych oraz placówek, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu do centrów zbiorczych lub zakładów przetwarzania lub unieszkodliwiania odpadów pochodzenia zwierzęcego w taki sposób zapewniający brak ryzyka dla innych zwierząt, ludzi lub środowiska.

Jeżeli zwierzę ginie w okolicznościach innych, niż normalne, ciało zwierzęcia może zostać usunięte wyłącznie na polecenie inspektora weterynarii.

VIII RADA WETERYNARYJNA

Artykuł 47

Minister powoła Radę Weterynaryjną (zwaną dalej: Radą) w sprawie działalności weterynaryjnej w celu doradzania Ministrowi w obszarze wszelkiej działalności związanej z ochroną i poprawą zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt oraz weterynaryjnego zdrowia publicznego.

Działalność Rady

Artykuł 48

Rada wydaje opinie eksperckie w zakresie:

- 1) oceny ryzyka introdukcji, wybuchu i rozprzestrzenienia się chorób zakaźnych oraz prawdopodobnych efektów ubocznych na zdrowie ludzi i zwierząt;
- 2) długoterminowej strategii na rzecz kontroli zdrowia zwierząt;
- 3) programu środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt;
- 4) proponowanego wykazu szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych;
- 5) specjalnych planów i programów na rzecz zapobiegania wybuchom, rozprzestrzenianiu się, ograniczania i zwalczania szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych, chorób odzwierzęcych oraz egzotycznych;
- 6) środków sanitarno-weterynaryjnych, które mają zostać wdrożone lub zmienione w celu poprawy weterynaryjnego zdrowia publicznego;
- 7) innych niezbędnych środków związanych z ochroną oraz poprawą zdrowia i dobrostanu zwierząt.

IX OCHRONA ZDROWIA LUDZI I ZWIERZĄT PRZED CHOROBYMI ZWIERZĘCYMI, KTÓRE MOGĄ PRZENOSIĆ SIĘ NA LUDZI

1. Środki na rzecz zapobiegania wybuchom chorób zakaźnych zwierząt

Artykuł 49

W celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt przed chorobami zwierzęcymi, które mogą przenosić się na ludzi oraz w celu usprawnienia działań powiązanych z ochroną zdrowia zwierząt, należy opracować dokumentację w zakresie planowania.

Dokumentacja w zakresie planowania, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, to:

- 1) Długoterminowa strategia na rzecz ochrony zdrowia zwierząt;
- 2) Program środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt;
- 3) Specjalne programy ochrony zdrowia zwierząt.

Długoterminowa strategia na rzecz ochrony zdrowia zwierząt

Artykuł 50

Rząd wdroży długoterminową strategię na rzecz ochrony zdrowia zwierząt na okres 5 lat.

Strategia długoterminowa, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, określi zakres środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt oraz metod do diagnostyki chorób zakaźnych na potrzeby ochrony zwierząt przed chorobami zwierzęcymi, które mogą przenosić się na ludzi.

Strategia długoterminowa, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, określi również zasoby finansowe dla jej wdrożenia, które zostaną zapewnione z budżetu Republiki.

Program środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt

Artykuł 51

W celu: redukcji zapadalności na choroby zakaźne, wczesnego wykrywania, zapobieganiu rozprzestrzeniania się, monitoringu, ograniczaniu i zwalczaniu chorób zakaźnych, Minister określi Program Środków na rzecz Ochrony Zdrowia Zwierząt (zwany dalej Programem Środków), najpóźniej do końca stycznia bieżącego roku.

Program Środków, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu określi konkretne środki, terminy ostateczne, tryby wdrożenia, jednostki odpowiedzialne za wdrożenie środków, źródła oraz rozdział funduszy oraz tryb kontroli wdrożenia środków.

Ochrona ludzi przed chorobami zakaźnymi, które mogą być przenoszone z ludzi na zwierzęta, będzie organizowana i wdrażana we współpracy z organami administracji państwowej, innymi organizacjami i instytucjami odpowiedzialnymi za kwestie zdrowotne.

Specjalne programy ochrony zdrowia zwierząt

Artykuł 52

Specjalne programy ochrony zdrowia zwierząt zostaną ustanowione w przypadku wybuchów szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych i egzotycznych oraz do celów zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób endemicznych.

Minister określi specjalne programy ochrony zdrowia zwierząt, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Procedura przetargowa dotycząca wdrożenia Programu Środków

Artykuł 53

Działania związane z Programem Środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt, określonych jako przedmiot zainteresowania publicznego, zostanie przedstawiony podmiotom prawnym w drodze procedury przetargowej, wdrożonej przez Ministerstwo oraz opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Republiki Serbskiej.

Procedury przetargowe nie będą wdrażane w przypadku:

- 1) czynności wykonywanych przez Krajowe Laboratorium;
- 2) czynności wykonywanych przez publiczne praktyki weterynaryjne lub stacje weterynaryjne, o których mowa w Artykule 15 niniejszego Prawa;
- 3) czynności wykonywanych przez służby weterynaryjne;
- 4) szczepień psów i kotów przeciw wściekliznie.

Przetarg Publiczny, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, obejmie:

- 1) rodzaj przedmiotów zainteresowania publicznego, dla których odbędzie się przetarg;
- 2) ramy czasowe, niezbędne do wdrożenia przetargu;
- 3) dowód na zgodność z wymogami związanymi z doświadczeniem, wynikami oraz dotrzymaniem terminów w poprzednich przetargach;
- 4) termin ostateczny wydania i publikacji decyzji o wyborze podmiotu prawnego;
- 5) tryb ogłoszenia wyników procedury przetargowej.

Przetarg, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będzie zarządzany przez Komisję powołaną przez Ministra.

Ministerstwo zatwierdzi wybór podmiotu prawnego właściwego do wdrożenia określonych przedmiotów zainteresowania publicznego.

Wyniki Przetargu będą opublikowane w „Dzienniku Urzędowym Republiki Serbskiej”.

Umowy w sprawie przedmiotów interesu publicznego

Artykuł 54

Po wydaniu decyzji o wyborze, Ministerstwo zawrze umowę z podmiotem prawnym, upoważnionym do wdrażania odpowiednich przedmiotów interesu publicznego, określającą:

- 1) przedmioty interesu publicznego, które są przedmiotem umowy;
- 2) obszar wdrożenia przedmiotów interesu publicznego;

- 3) obowiązki wykonywane przez służbę weterynaryjną;
- 4) metody, tryby oraz procedury wdrożenia przedmiotów interesu publicznego;
- 5) wzajemne prawa, zobowiązania oraz odpowiedzialności;
- 6) godziny urzędowania oraz metodę świadczenia stałej ochrony zdrowia zwierząt;
- 7) okres ważności kontraktu;
- 8) źródła finansowania przedmiotów interesu publicznego.

Zobowiązania właścicieli i posiadaczy zwierząt w odniesieniu do Programu Środków

Artykuł 55

Właściciele oraz posiadacze zwierząt umożliwią wdrożenie Programu Środków.

Właściciele oraz posiadacze zwierząt będą przechowywać, przynajmniej przez dwa lata, rejestr środków, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, które zostały wdrożone.

Szczepienia psów i kotów przeciw wściekliznie

Artykuł 56

Stacje i praktyki weterynaryjne będą szczepić psy i koty przeciw wściekliznie zgodnie z Programem Środków oraz wystawią certyfikat szczepienia przeciw wściekliznie psu lub kotu właściciela lub posiadacza i będą przechowywać rejestr.

Zaszczepione psy zostaną zidentyfikowane na stałe, zgodnie z określonymi przepisami.

Minister określa formę oraz treść zaświadczenia o szczepieniu przeciw wściekliznie, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu oraz określi również zawartość Rejestru szczepionych psów i kotów.

Leki weterynaryjne oraz weterynaryjne produkty lecznicze stosowane w medycynie weterynaryjnej, niezbędne do prowadzenia Programu Środków

Artykuł 57

Ministerstwo będzie dystrybuować leki weterynaryjne oraz weterynaryjne produkty lecznicze do przeprowadzania szczepień oraz testów diagnostycznych, zgodnie z Programem Środków.

Podmioty prawne, wdrażające Program Środków, będą przechowywać ewidencję recept oraz stosowanych leków weterynaryjnych i weterynaryjnych produktów leczniczych do przeprowadzania szczepień oraz testów diagnostycznych, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu oraz przedłożą należyty raport do Ministerstwa.

Minister określi treść, formę oraz tryb prowadzenia rejestru, o którym mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu, a także tryb i harmonogram czasowy przedkładania takich rejestrów, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu.

Choroby podlegające zgłoszeniu

Artykuł 58

Choroby podlegające zgłoszeniu oznaczają następujące choroby powodujące znaczne ryzyko w odniesieniu do zdrowia ludzi i zwierząt:

- 1) choroby enzootyczne zwierząt, jeżeli prawdopodobny jest wybuch choroby lub jej rozprzestrzenienie na terytorium Republiki;
- 2) choroby egzotyczne, jeżeli choroba została wprowadzona i rozprzestrzeniona na terytorium Republiki.

Minister określi wykaz chorób podlegających zgłoszeniu oraz tryb ich zgłaszania.

Wdrożenie środków na rzecz zapobiegania wybuchowi chorób zakaźnych

Artykuł 59

W celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt przed chorobami, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi, należy wdrożyć następujące środki zapobiegania wybuchowi chorób zakaźnych:

- 1) wprowadzane obowiązkowo przez właścicieli lub, odpowiednio, posiadaczy zwierząt regularne środki zapobiegawcze;
- 2) szczególne środki organizacji weterynaryjnych.

Obowiązkowe wprowadzane środki, to środki zapobiegania przedostaniu się czynników chorobotwórczych do zakładów produkcyjnych i handlowych, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa.

Nadzwyczajne środki ochronne, zależne od charakteru choroby i prawdopodobnego ryzyka, będą stosowane w zakładach i obejmą szczepienia, profilaktyczne zastosowanie leków i prewencyjną dezynfekcję, dezynsekcję i kontrolę szkodników.

Ponadto, w przypadku środków, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, należy stosować także środki wczesnego wykrywania i diagnostyki chorób podlegających zgłoszeniu.

Wczesne wykrywanie i diagnostyka chorób zakaźnych

Artykuł 60

Środki na rzecz wczesnego wykrywania i diagnostyki chorób zakaźnych obejmą:

- 1) stałą kontrolę zdrowia zwierząt, łącznie z monitoringiem stanu epizootiologicznego i testami diagnostycznymi;
- 2) określenie przyczyny śmierci lub choroby zwierząt, jeżeli taka śmierć lub choroba będzie wedle wszelkich przesłanek wynikiem choroby zakaźnej.

Minister określi środki na rzecz wczesnego ostrzegania oraz diagnostyki chorób zakaźnych oraz, odpowiednio, ich wdrożenie.

Działania podejmowane w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej

Artykuł 61

Podejrzenie wystąpienia choroby zakaźnej występuje w przypadku pojawienia się widocznych objawów klinicznych, nagłej śmierci zwierząt bez żadnej oczywistej przyczyny, lub też jeżeli wśród zwierząt pochodzących z tego samego zakładu wystąpią dwa następujące po sobie przypadki choroby, lub ich większa ilość o takich samych lub podobnych symptomach, lub w przypadku nagłej śmierci takich zwierząt.

Jeżeli wystąpi podejrzenie choroby zakaźnej, właściciel lub posiadacz zwierząt:

- 1) zgłosi takie podejrzenie natychmiastowo lekarzowi lub inspektorowi weterynarii;
- 2) uchroni inne osoby przed kontaktem ze zwierzęciem, stadem, stadem drobiu lub ciałem martwego zwierzęcia do momentu przyjazdu lekarza lub inspektora weterynarii;
- 3) odizoluje ciało zwierzęcia, względem którego występuje podejrzenie;
- 4) przechowuje wszelkie ciała zwierząt, względem których występuje podejrzenie choroby zakaźnej, o ile lekarz lub inspektor weterynarii nie stwierdzą inaczej;
- 5) dostarczy wszelkich informacji wymaganych przez lekarza lub inspektora weterynarii;
- 6) umożliwi pobranie próbek do celów przeprowadzenia testów.

Raportowanie podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej do inspektora weterynarii pozostaje odpowiedzialnością lekarza weterynarii.

Po otrzymaniu raportu o podejrzeniu wystąpienia choroby podlegającej zgłoszeniu, inspektor weterynarii przeprowadzi inspekcję epizootologiczną i poinformuje Ministerstwo o tym fakcie.

Artykuł 62

Jeżeli inspektor weterynarii, dokonujący przed- lub poubojowej inspekcji zwierząt podejrzewa lub wykrył obecność choroby zakaźnej, wtedy:

- 1) powiadomi o takim fakcie Ministerstwo;
- 2) będzie postępować zgodnie z procedurami opisanymi w odpowiednich regulacjach;
- 3) nakaze podmiotowi prawnemu lub, odpowiednio, podmiotowi odpowiedzialnemu za działania, podjęcie wszelkich niezbędnych środków na rzecz zapobiegnięcia rozprzestrzenienia się choroby podlegającej zgłoszeniu.

Diagnostyka chorób zakaźnych

Artykuł 63

W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej, stacja weterynaryjna lub praktyka weterynaryjna zorganizują i zgromadzą próbki materiału na potrzeby testów laboratoryjnych i prześlą je do autoryzowanego laboratorium.

Organizacja, gromadzenie i transport próbek, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będą odbywać się pod nadzorem inspektora weterynaryjnego.

Jeżeli, w oparciu o wyniki testów diagnostycznych, potwierdzi się obecność choroby zakaźnej, Minister określi granicę pomiędzy strefą zakażoną, a strefą kontrolowaną i określi środki na rzecz zapobiegania rozprzestrzenianiu się, ograniczania i zwalczania choroby zakaźnej.

Minister określi procedury wytyczenia granicy pomiędzy obszarem zakażonym a kontrolowanym, środki na rzecz zapobiegania rozprzestrzenianiu się, ograniczania i zwalczania chorób zakaźnych, sposobów raportowania o wybuchach lub zwalczaniu chorób zakaźnych oraz o sposobie informowania o podjętych środkach oraz zaprzestaniu stosowania środków.

**2. Środki na rzecz zapobiegania rozprzestrzenianiu się, ograniczania i zwalczania chorób
zakaźnych
Artykuł 64**

Jeżeli, w oparciu o wyniki testów diagnostycznych, o których mowa w paragrafie 3, Artykułu 63 niniejszego Prawa, potwierdzi się obecność choroby zakaźnej, Minister określi, które z poniższych środków są właściwe dla kontroli, ograniczania i zwalczania choroby:

- 1) oddzielenie zdrowych zwierząt od chorych, a zwłaszcza oznaczanie i prowadzenie ewidencji takich zwierząt;
- 2) trzymanie w odosobnieniu chorych zwierząt i zamknięcie placówek, w których stwierdzono występowanie choroby zakaźnej;
- 3) zakaz lub ograniczenie transportu zwierząt;
- 4) zakaz uboju;
- 5) zakaz handlu zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego, paszami zwierzęcymi, powiązanymi obiektami oraz wydaliniami ze strefy zakażonej lub zakładów;
- 6) ubój, w profesjonalny i humanitarny sposób, zakażonych zwierząt lub zwierząt, wobec których występuje podejrzenie infekcji;
- 7) gromadzenie oraz bezpieczne unieszkodliwianie ciał zwierząt, które padły lub zostały zabite, a także produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, powiązanych obiektów lub wydalini, które nie mogą zostać odkażone drogą czyszczenia i dezynfekcji;
- 8) prowadzenie określonych kontroli sanitarno-weterynaryjnych w strefach zakażonych lub kontrolowanych;
- 9) zakaz organizacji targów, wystaw lub innych metod gromadzenia zwierząt, zorganizowanej sprzedaży żywności pochodzenia zwierzęcego oraz pasz zwierzęcych poza obszarem działalności rynków bydła;
- 10) zakaz lub ograniczenie krycia zwierząt, a także zbioru, przetwarzania, magazynowania i stosowania nasienia do sztucznego zapłodnienia zwierząt, komórek jajowych i zapłodnionych komórek jajowych pochodzących ze strefy zakażonej lub kontrolowanej;
- 11) szczepienie, badania diagnostyczne i leczenie zwierząt;
- 12) ograniczenie przemieszczania się osób, które miały kontakt z zarażonymi zwierzętami, zwierzętami, co do których zachodzi podejrzenie infekcji lub produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego, paszami zwierzęcymi, powiązanymi obiektami lub wydaliniami zainfekowanych zwierząt;
- 13) zamykanie i blokowanie dostępu do strefy zakażenia oraz ustawienie odpowiednich znaków o takim zakazie, mających na celu ostrzeżenie przed występowaniem choroby zakaźnej oraz o prowadzonych kontrolach;
- 14) dezynfekcja, dezynsekcja, kontrola szkodników i dezodoryzacja pomieszczeń, w których przebywają chore zwierzęta, lub zwierzęta, co do których zachodzi podejrzenie infekcji, a także

powiązanych obiektów, z którymi takie zwierzęta mogły mieć kontakt oraz miejsc, w których nastąpił zgon zwierząt;

15) dezynfekcja osób i pojazdów, z którymi miały kontakt chore zwierzęta lub zwierzęta, co do których zachodzi podejrzenie infekcji;

16) ściśle odseparowanie psów i kotów, których właściciele są znani oraz humanitarna eliminacja bezpańskich psów i kotów w humanitarny sposób;

17) wykorzystanie policji lub sił wojskowych, jeżeli okaże się to konieczne, w celu wsparcia Ministerstwa we wdrażaniu i egzekwowaniu środków kontroli, ograniczania i zwalczania choroby;

18) raportowanie właściwym instytucjom zdrowia o chorobach zakaźnych zwierząt, które mogą się przenosić na ludzi.

Minister może nakazać wdrożenie innych środków sanitarno-weterynaryjnych, związanych z zapobieganiem wystąpieniu, wykryciem, zapobieganiem rozprzestrzenianiu, ograniczeniem i zwalczaniem chorób zakaźnych.

Środki, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, mogą zostać nałożone nawet w przypadku zagrożenia wybuchem choroby.

Nadzwyczajne środki sanitarno-weterynaryjne

Artykuł 65

W momencie wystąpienia szczególnie niebezpiecznej choroby zakaźnej umieszczonej w Wykazie OIE, stanu wyjątkowego lub nagłego zagrożenia wojną, katastrofy naturalnej lub rozprzestrzenieniem się choroby epizootycznej, Ministerstwo może wydać nakaz egzekwowania nadzwyczajnych środków sanitarno-weterynaryjnych osobom prowadzącym działalność weterynaryjną.

Artykuł 66

W przypadku wystąpienia ryzyka rozprzestrzeniania się choroby na terytorium Republiki, Ministerstwo może nakazać w strefie kontrolowanej:

- 1) kontrolę handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, produktami zwierzęcymi przeznaczonymi do spożycia, paszami zwierzęcymi oraz powiązanymi obiektami w określonych miejscach (drogach, mostach, promach, itp.);
- 2) zakaz i ograniczenie przewożenia zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów w określonych miejscach;
- 3) dezynfekcję osób i środków transportu.

Artykuł 67

W sytuacjach, o których mowa w Artykule 65 niniejszego Prawa oraz na wniosek Ministerstwa, Rząd Serbski przyjmie następujące środki:

- 1) mobilizację lekarzy weterynarii i obywateli w celu wdrożenia określonych środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt;
- 2) mobilizację sprzętu, leków i środków transportu zgodnie z określonymi zasadami, a także tymczasowe wykorzystanie gruntów i budynków w celu egzekwowania określonych środków ochrony zdrowia zwierząt;

3) wykorzystanie gruntów i budynków na rzecz bezpiecznego składowania ciał padłych lub zabitych zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, innych zainfekowanych obiektów poprzez zakopanie lub w innych sposób;

4) przypisanie wszelkim osobom prowadzącym działalność weterynaryjną zadań specjalnych oraz, jeżeli konieczne, innym odpowiednim podmiotom prawnym lub organom państwowym w celu przeprowadzenia określonych środków ochrony zdrowia zwierząt.

Artykuł 68

Wybuch choroby kończy się w momencie, w którym, od wyleczenia, śmierci lub zabicia ostatniego chorego zwierzęcia oraz przeprowadzenia końcowej dezynfekcji, upłynął najdłuższy możliwy okres inkubacji choroby zakaźnej, za wyjątkiem przypadków, w których OIE zaleca inaczej.

Zadośćuczynienie strat

Artykuł 69

Właściciele zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów, będą mieć prawo ubiegania się o zadośćuczynienie strat z tytułu:

- 1) zabicia zwierząt do celów diagnostycznych;
- 2) śmierci zwierząt, która miała miejsce bezpośrednio przed wykryciem choroby i podczas choroby, jeżeli właściciel lub posiadacz zwierząt wykonywał czynności, o których mowa w paragrafie 2 Artykułu 61 niniejszego Prawa;
- 3) zabicia zwierząt do celów zapobiegania rozprzestrzenieniu się choroby zakaźnej;
- 4) konfiskaty i zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności pochodzenia zwierzęcego do celów zapobiegania rozprzestrzenieniu się choroby zakaźnej;
- 5) konfiskaty i zniszczenia pasz zwierzęcych do celów zapobiegania rozprzestrzenieniu się choroby zakaźnej;
- 6) powiązanych obiektów, które nie mogą przejść odkażenia;
- 7) zniszczenia lub uszkodzenia zakładów, sprzętu i powiązanych obiektów, na skutek egzekwowania środków sanitarno-weterynaryjnych na rzecz ograniczenia i zwalczania przyczyn chorób zakaźnych.

Artykuł 70

Właściciele zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów, nie będą mieć prawa do ubiegania się o zadośćuczynienie strat, o którym mowa w Artykule 69 niniejszego Prawa, w przypadkach, gdy:

- 1) Właściciel nie posiada świadectwa zdrowia zwierzęcia wystawionego zgodnie z niniejszym Prawem;
- 2) Właściciel wprowadził do stada zwierzęta bez świadectwa zdrowia;
- 3) Właściciel nie poinformował bezzwłocznie, świadomie lub w drodze rażącego zaniedbania, o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia choroby zakaźnej, zgodnie z postanowieniami Artykułu 61, paragrafu 2 niniejszego Prawa;

- 4) Obowiązkowe szczepienia ochronne, diagnostyka oraz inne badania nie zostały przeprowadzone przez właściciela i posiadacza zwierząt, zgodnie z Programem Środków, w określonych ramach czasowych;
- 5) Właściciel nie wyegzekwował określonych środków, w tym zakazu przemieszczania się zwierząt w celu ochrony przed wystąpieniem, ograniczenia i ochrony przed rozprzestrzenieniem się choroby zakaźnej;
- 6) Śmierć zwierzęcia nie była wynikiem choroby zakaźnej;
- 7) Śmierć lub ubój zwierzęcia nie nastąpił w wyniku stosowania środków nakazanych przez urzędowego lekarza weterynarii;
- 8) Choroba wystąpiła podczas importu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i powiązanych obiektów, lub też w trakcie wdrażania określonych procedur związanych z odprawą celną (np. podczas kwarantanny po wwozie zwierzęcia) zwierząt w handlu międzynarodowym.

Wysokość zadośćuczynienia

Artykuł 71

Wysokość zadośćuczynienia strat, o których mowa w Artykule 69 niniejszego Prawa, jest określana według wartości rynkowej zabitych, ubitych lub padłych zwierząt, lub uszkodzonych lub zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, powiązanych obiektów, zakładów oraz sprzętu w momencie uśmiercania, uboju, śmierci, uszkodzenia lub zniszczenia.

Wartość rynkowa zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, powiązanych obiektów, zakładów oraz sprzętu, będzie określona na podstawie ustaleń oraz opinii komisji, powołanej do tego celu przez Ministra.

Procedura przyznania zadośćuczynienia zostaje uruchomiona w drodze wniosku właściciela zwierząt, odpowiednio produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, powiązanych obiektów oraz sprzętu przedłożonego na piśmie do Ministerstwa.

Wniosek zostanie wypełniony w przeciągu 30 dni od daty otrzymania raportu o szacunkach zniszczeń. Decyzję o przyznaniu zadośćuczynienia wydaje Minister.

W związku z decyzją, o której mowa w paragrafie 5 niniejszego Artykułu, może zostać wdrożona procedura administracyjna.

X ZAKŁADY, W KTÓRYCH PROWADZONA JEST DZIAŁALNOŚĆ WETERYNARYJNA

1. Rodzaje zakładów

Artykuł 72

Zakłady, w zależności od rodzaju działalności, to:

- 1) Zakłady do hodowli, pobytu i handlu zwierzętami;
- 2) Ubojnie;

- 3) Zakłady produkcyjne i obrotu żywnością pochodzenia zwierzęcego, inne niż zakłady handlu detalicznego, przeznaczone dla żywności pochodzenia zwierzęcego;
- 4) Zakłady produkcyjne i obrotu produktami pochodzenia zwierzęcego;
- 5) Zakłady produkcyjne i obrotu paszami zwierzęcymi, inne niż zakłady handlu detalicznego, przeznaczone dla żywności pochodzenia zwierzęcego;
- 6) Centra reprodukcji zwierząt;
- 7) Zakłady produkcyjne i obrotu środkami dezynfekcyjnymi, dezynsekcyjnymi i produktami kontroli szkodników;
- 8) Zakłady przyjmowania, przetwarzania i składowania odpadów;

Hodowla, trzymanie i obrót zwierzętami; ubój zwierząt, których mięso przeznaczone jest do spożycia i na eksport; ubój importowanych zwierząt; produkcja i obrót żywnością pochodzenia zwierzęcego; produkcja i obrót produktami pochodzenia zwierzęcego; produkcja i obrót paszami zwierzęcymi; produkcja i przetwarzanie nasienia do sztucznego zapłodnienia, komórek jajowych i zapłodnionych komórek jajowych; produkcja i obrót produktami do dezynsekcji, dezynfekcji i kontroli szkodników; przyjmowanie, przetwarzanie i składowanie odpadów będzie wykonywane wyłącznie w zakładach, które spełniają wymogi w zakresie projektu, sprzętu, warunków sanitarno-weterynaryjnych i innych wymogów, w zależności od rodzaju działalności.

2. Rejestracja i usunięcie zakładów z Rejestru Zakładów

Artykuł 73

Na podstawie wniosku, przedłożonego na piśmie do Ministerstwa, oraz decyzji Ministra o zgodności z wymogami sanitarno-weterynaryjnymi, zakłady, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, zostaną wpisane do Rejestru Zakładów i otrzymają numer zgody weterynaryjnej.

Artykuł 74

Dane pochodzące z rejestru będą dostępne publicznie.

Minister określi zawartość i sposób prowadzenia ewidencji.

Artykuł 75

Zakłady, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, zostaną usunięte z Rejestru Zakładów w przypadku decyzji o zakończeniu działalności, o której mowa w paragrafie 2 Artykułu 72 niniejszego Prawa, lub w przypadku, gdy zakład nie będzie spełniał określonych warunków sanitarno-weterynaryjnych.

3. Budowa i modernizacja zakładów

Artykuł 76

Budowa i modernizacja zakładów, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, będzie wykonywana zgodnie z postanowieniami niniejszego prawa, oraz prawa określającego warunki budowy takich zakładów.

Budowa lub modernizacja zakładów, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, będzie zgodna z wymogami sanitarno-weterynaryjnymi, zależnymi od rodzaju zakładu.

Minister określi wymogi sanitarno–weterynaryjne, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu.

Artykuł 77

Wniosek o potwierdzenie zgodności z wymogami sanitarno–weterynaryjnymi dla zakładów, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, powinien zostać złożony do Ministerstwa.

Minister powoła komisję, która dokona kontroli zakładu.

Minister wydaje decyzję o zgodności z wymogami sanitarno–weterynaryjnymi dla zakładów, o których mowa w Artykule 72, w oparciu o ustalenia komisji, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu.

W przypadku niezgodności z wymogami sanitarno–weterynaryjnymi, Minister wyda decyzję o czasowym zakazie działalności gospodarczej oraz terminie ostatecznym na naprawę niezgodności.

Okres objęty zakazem nie przekroczy trzech miesięcy.

Jeżeli zakład, o którym mowa w paragrafie 4 niniejszego Artykułu, nie naprawi niezgodności w terminie ostatecznym, Minister wyda decyzję o stałym zakazie prowadzenia działalności gospodarczej przez taki zakład.

4. Zakłady eksportowe

Artykuł 78

Zakłady, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, działające zgodnie z wymogami sanitarno–weterynaryjnymi, będą zarejestrowane do produkcji na eksport i zostanie im nadany numer zgody weterynaryjnej.

Zakłady, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, działające zgodnie z wymogami sanitarno–weterynaryjnymi, będą zarejestrowane w Rejestrze Zakładów Eksportowych.

Minister określi tryb i procedurę przyznawania numeru zgody weterynaryjnej, a także zawartość i tryb prowadzenia Rejestru Zakładów Eksportowych.

Artykuł 79

Eksport zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych z nie rejestrowanych zakładów zostanie zabroniony.

Artykuł 80

Oплата, uiszczana podczas inspekcji, przeprowadzanej przez komisję, o której mowa w Artykule 77 niniejszego Prawa, będzie ponoszona przez wnioskodawcę.

Wysokość opłaty, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, określi Minister.

5. Kontrola sanitarno–weterynaryjna przeprowadzana na potrzeby Armii Serbii i Czarnogóry

Artykuł 81

Inspekcja i kontrola sanitarno–weterynaryjna w produkcji i obrocie zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego, paszami zwierzęcymi oraz odpadami pochodzenia zwierzęcego, która, zgodnie z niniejszym Prawem, jest przeprowadzana przez i na potrzeby Armii Serbii i Czarnogóry, będzie wykonywana przez właściwe organy Armii Serbii i Czarnogóry.

6. Program HACCP

Artykuł 82

Każdy podmiot prawny lub przedsiębiorca dokonujący uboju zwierząt, produkujący i handlujący żywnością pochodzenia zwierzęcego, paszami zwierzęcymi oraz przyjmujący, przetwarzający i unieszkodliwiający odpady pochodzenia zwierzęcego, jest zobowiązany do wdrożenia systemu bezpieczeństwa żywności, opartego o zasady dobrej produkcji oraz praktyk higieny, a także systemu Analizy Ryzyka i Kontroli Punktów Krytycznych (program HACCP).

Podmiot prawny lub przedsiębiorca zatrudni pracownika w pełnym wymiarze godzin, odpowiedzialnego za wdrożenie systemu, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

7. Program monitoringu pozostałości u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego

Artykuł 83

Ministerstwo wdroży program systematycznego monitoringu pozostałości substancji farmakologicznych, hormonalnych oraz innych substancji szkodliwych u żywych zwierząt, w produktach pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego oraz paszach zwierzęcych. Plan pobierania próbek, w tym numeru i rodzaju próbek, metod pobierania i badania zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych, z których mają być pobrane próbki, zakłady, z których mają być pobrane próbki oraz częstotliwość pobierania, a także środki, które zostaną podjęte w przypadku przekroczenia maksymalnego dopuszczalnego poziomu pozostałości i innych substancji szkodliwych, zostaną określone przez Ministra.

Wdrożenie programu systematycznego monitoringu pozostałości, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, sfinansuje budżet Republiki.

8. Rodzaje Działalności Gospodarczej

1) Hodowla, utrzymywanie i handel

Rejestracja i identyfikacja zwierząt

Artykuł 84

Bydło, świnię, owce i kozy na terytorium Republiki będą identyfikowane i rejestrowane, podobnie jak zwierzęta importowane, z zastrzeżeniem, że takie zwierzęta importowane są z innych przyczyn, niż natychmiastowego uboju, a dane identyfikacyjne i rejestracja przemieszczania się zwierząt zostanie zewidencjonowana w Centralnej Bazie Danych Identyfikacji Zwierząt (zwanej dalej Centralną Bazą Danych).

Identyfikacja bydła, świń, owiec i kóz będzie przeprowadzana przez osoby prowadzące działalność weterynaryjną, stacje i służby weterynaryjne upoważnione do wykonywania takich czynności przez Ministerstwo (zwane dalej upoważnionymi do kolczykowania).

Minister może również nakazać wprowadzenie obowiązku identyfikacji i rejestracji innych zwierząt.

Minister określi procedury identyfikacji oraz rejestracji zwierząt, o których mowa w paragrafie 1 i 3 niniejszego Artykułu.

Centralna Baza Danych

Artykuł 85

Minister będzie odpowiedzialny za działanie Centralnej Bazy Danych.

Centralna Baza Danych będzie ewidencjonować dane dotyczące:

- 1) gospodarstw hodowlanych, posiadających, trzymających lub handlujących bydłem, świniami, owcami i kozami;
- 2) kolczykowania lub innych określonych środków indywidualnej identyfikacji zwierząt, w tym bydła, świń, owiec i kóz;
- 3) zidentyfikowanym bydłem, świniami, owcami i kozami;
- 4) wystawionych i unieważnionych paszportach zidentyfikowanego bydła;
- 5) zamówionych i wykorzystanych kolczykach, mikroczipach lub innych środkach indywidualnej identyfikacji;
- 6) wystawionych lub unieważnionych duplikatach kolczyków;
- 7) upoważnionych do kolczykowania;
- 8) importowanym bydłem, świniami, owcami i kozami.

Minister określi zawartość i tryb prowadzenia Centralnej Bazy Danych.

Udzielenie dostępu do Centralnej Bazy Danych

Artykuł 86

Dostęp do Centralnej Bazy Danych zostanie udzielony:

- 1) upoważnionym do kolczykowania;
- 2) inspektorom weterynaryjnym;

Minister może udzielić dostępu do Centralnej Bazy Danych innym stronom zainteresowanym na ich wniosek.

Paszport

Artykuł 87

Minister wyda, zgodnie z niniejszym prawem, paszport dla każdej zidentyfikowanej sztuki bydła w przeciągu 14 dni od wprowadzenia danych do Centralnej Bazy Danych.

Paszporty, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będą zawierać, co następuje: numer identyfikacyjny, datę urodzenia, płeć, rasę i kolor sierści, numer identyfikacyjny matki, numer identyfikacyjny hodowli, w której zwierzę się urodziło, numery identyfikacyjne wszystkich gospodarstw hodowlanych, gdzie zwierzę było trzymane, wszystkie dane związane ze zmianami hodowli, podpis właściciela, odpowiednio, posiadacza, podpis i pieczęć upoważnionego lekarza weterynarii, data wydania, numer serii, itp.

W przypadku importu bydła z Państw Członkowskich Unii Europejskiej, powinien zostać wydany nowy paszport, w przeciągu 14 dni od wprowadzenia danych do Centralnej Bazy Danych i, na wniosek kraju eksportującego, oryginalne paszporty powinny zostać zwrócone takiemu krajowi eksportującemu.

Artykuł 88

Każde przemieszczenie się zwierzęcia będzie odnotowywane w paszporcie przez osobę upoważnioną do kolczykowania, towarzyszącą zwierzęciu.

Artykuł 89

Jeżeli jakakolwiek sztuka bydła zostanie wysłana do ubojni, inspektor weterynarii prześle paszport oraz kolczyk do osoby odpowiedzialnej za Centralną Bazę Danych.

W przypadku śmierci sztuki bydła, właściciel lub posiadacz bydła powiadomi osobę upoważnioną do kolczykowania i przekaze jej paszport oraz kolczyki, w celu przekazania ich do Centralnej Bazy Danych.

Paszporty, o których mowa w paragrafie 1 i 2 niniejszego Artykułu, zostaną zniszczone pod nadzorem Ministerstwa.

Artykuł 90

Osoba upoważniona do kolczykowania wprowadzi do paszportu informację o przybyciu bydła do gospodarstwa.

Artykuł 91

W przypadku zniszczenia lub utraty paszportu, właściciel, który jest posiadaczem zwierzęcia, zgłosi takie zniszczenie lub utratę paszportu do osoby odpowiedzialnej za kolczykowanie w przeciągu 7 dni, w celu wydania nowego paszportu.

Nowy paszport zostanie oznaczony jako „duplikat” i zostaną w nim określone dane, o których mowa w paragrafie 2, Artykule 87 niniejszego Prawa.

Artykuł 92

Opłata za identyfikację i rejestrację zwierzęcia będzie ponoszona przez właściciela, odpowiednio, posiadacza zwierząt.

Wysokość opłaty, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, określi Rząd.

Handel zwierzętami

Artykuł 93

Zwierzęta będą dopuszczone do obrotu, jeżeli zostaną zidentyfikowane i jeżeli będą pochodzić z zakładów lub gospodarstw zarejestrowanych w Centralnej Bazie Danych.

Obrót zwierzętami wymaga Świadectwa Zdrowia Zwierzęcia, wystawionego przez stację weterynaryjną, praktykę weterynaryjną, publiczną stację weterynaryjną, publiczną praktykę weterynaryjną, odpowiednio, przez służby weterynaryjne wdrażające Program Środków w oparciu o wdrożone środki oraz badania diagnostyczne.

Świadectwo, o którym mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu, nie będzie wystawiane w przypadku potwierdzenia wybuchu choroby zakaźnej, lub choroby przenoszonej przez takie zwierzę, w miejscu pochodzenia takiego zwierzęcia.

Podmioty, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu, będą zobowiązane do prowadzenia ewidencji wydanych Świadectw Zdrowia.

Świadectwo Zdrowia będzie ważne przez 10 dni dla zwierząt i 30 dni dla rojów pszczoł od dnia wystawienia lub przedłużenia.

Okres ważności Świadectwa można przedłużyć do maksymalnie jednego roku od dnia wystawienia.

Okres przedłużenia zostanie umieszczony na odwrocie Świadectwa.

Opłata, o której mowa w ustępie 1) paragrafu 1 Artykułu 140 niniejszego prawa, będzie uiszczana za wydanie i przedłużenie okresu ważności Świadectwa Zdrowia Zwierzęcia.

Każdy nowy właściciel zwierzęcia jest zobowiązany, w przypadku każdego nowo zakupionego zwierzęcia, do bezzwłocznego i bezpłatnego przeniesienia własności certyfikatu.

Należy prowadzić osobną ewidencję wydanych i przedłużonych certyfikatów i przeniesienia własności.

Minister określi tryb prowadzenia ewidencji, formę Świadectwa Zdrowia Zwierzęcia oraz Świadectwa Zdrowia Zwierzęcia będącego przedmiotem Handlu.

Artykuł 94

Świadectwo dla gospodarstwa, potwierdzające nie występowanie chorób zakaźnych, będzie wydane gospodarstwu przez inspektora weterynaryjnego, w oparciu o badania diagnostyczne oraz określenie stanu zdrowia zwierząt.

Minister zdefiniuje tryb procedury określania statusu gospodarstwa, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, oraz formę świadectwa.

Artykuł 95

Załadunek, przeładunek i rozładunek zwierząt oraz odpadów pochodzenia zwierzęcego, transportowanych przez pojazdy, będzie poddany regularnej inspekcji sanitarno-weterynaryjnej.

Załadunek, przeładunek i rozładunek żywności pochodzenia zwierzęcego, za wyjątkiem puszek i pasz zwierzęcych transportowanych przez pojazdy poza jednostką epizootyczną, będzie poddany regularnej inspekcji sanitarno-weterynaryjnej.

Po przeprowadzeniu inspekcji sanitarno-weterynaryjnej, o której mowa w paragrafie 1 i 2 niniejszego Artykułu, zostanie wydane Świadectwo Zdrowia Ładunku.

Załadunek, przeładunek i rozładunek, o których mowa w paragrafie 1 i 2 niniejszego Artykułu, zostaną określone przez Ministra.

Artykuł 96

Zwierzęta będą przewożone w pojazdach spełniających wymogi techniczne i higieniczne i zarejestrowane w Ministerstwie, z zastrzeżeniem, że pojazdy używane do transportu zwierząt w obrębie jednej jednostki epizootycznej nie są rejestrowane.

Osoby odpowiedzialne za transport zwierząt przedłożą Świadectwa Zdrowia Zwierząt i Świadectwa Zdrowia Zwierząt będących przedmiotem Handlu na żądanie inspektora weterynarii.

Podczas ładunku transportu, przeładunek i rozładunek zwierząt będzie odbywać się jedynie w zakładach spełniających wymogi sanitarno-weterynaryjne.

Minister określi wymogi techniczne i higieniczne dla pojazdów, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, tryb prowadzenia ewidencji oraz wymogi sanitarno-weterynaryjne, o których mowa w paragrafie 3 niniejszego Artykułu.

Artykuł 97

Handel zwierzętami będzie odbywać się na targu zwierząt, oraz w centrach zbiorczych sprzedaży, spełniających odpowiednie wymogi sanitarno-weterynaryjne.

Organizacja handlu zwierzętami poza zarejestrowanymi placówkami będzie zabroniona.

Kwarantanna

Artykuł 98

Zwierzęta nabyte w kraju mogą być umieszczone w zakładach hodowli i utrzymywania zwierząt po przeprowadzeniu inspekcji sanitarno-weterynaryjnej, o ile Minister nie wyda nakazu kwarantanny takich zwierząt do celów badań medycznych i szczepień.

W przypadku krajowego obrotu zwierzętami, takie zwierzęta będą poddane kwarantannie do celów badań lub poddane ubojowi, jeżeli:

- 1) zwierzę nie jest zidentyfikowane i nie posiada paszportu;
- 2) posiadacz zwierząt nie ma Świadectwa Zdrowia Zwierząt lub świadectwo takie jest nieważne (z powodu wygaśnięcia, niekompletnych informacji, lub innych przyczyn);
- 3) nie ma Świadectwa Zdrowia Ładunku;
- 4) występuje podejrzenie, lub zostaje potwierdzone, że zwierzę zostało zainfekowane chorobą zakaźną;
- 5) zwierzę pochodzi ze strefy zakażonej lub kontrolowanej;
- 6) nie jest możliwe prześledzenie pochodzenia zwierzęcia.

Kwarantanna, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, spełni następujące wymogi:

- 1) musi być umiejscowiona na obszarze niezamieszkałym;
- 2) musi być ogrodzona;
- 3) musi spełniać podstawowe wymogi akomodacji i karmienia zwierząt, oraz akomodacji personelu odpowiedzialnego za kwarantannę.

Kwarantanna, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będzie ustanawiana przez władze gminne, a kwarantanna dla kilku graniczących ze sobą gmin może być umiejscowiona w jednej z nich, zgodnie z określonymi warunkami zdefiniowanymi przez Ministra.

Oplaty za kwarantannę będą uiszczane przez posiadacza zwierząt w przypadkach, o których mowa w paragrafie 2, ustępie 1), 2) i 3) niniejszego Artykułu, oraz przez Ministerstwo w przypadkach, o których mowa w paragrafie 2, ustępie 4), 5) i 6) niniejszego Artykułu.

Artykuł 99

Jeżeli zorganizowana kwarantanna nie występuje w określonych rejonach Republiki, Rząd ustanowi kwarantannę jako służbę publiczną.

Kwarantanna, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będzie obejmować wykonanie czynności zgodnych z przepisami odnoszącymi się do służby publicznej.

Postanowienia Artykułu 72 niniejszego Prawa, określające wymogi ustanowienia i działania zakładów hodowli zwierząt, będą mieć zastosowanie również w przypadku kwarantanny, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Ustawa o powołaniu służby publicznej, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, określi obszary, na których należy ustanowić kwarantannę, zasoby finansowe przeznaczone na jej ustanowienie, itp.

Zezwolenie na gromadzenie zwierząt

Artykuł 100

Wystawy zwierząt, konkursy zwierząt, przedstawienia z udziałem zwierząt (cyrki, targi, przenośne zoo, itp.) oraz prowadzenie zorganizowanej sprzedaży zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego oraz pasz zwierzęcych poza wyznaczonymi obszarami prowadzenia takiej działalności, podlega wydaniu zezwolenia przez Ministerstwo.

Zezwolenie, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będzie udzielone dla określonego miejsca, w którym prowadzona jest działalność, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Licencja jest ważna w okresie 30 dni kalendarzowych.

Formę i treść zezwolenia, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, określi Minister.

Opłata za wydanie zezwolenie będzie uiszczana przez wnioskodawcę.

2) Ubój zwierząt w zarejestrowanych ubojniach

Artykuł 101

Ubój koniowatych, drobiu i zajęcy będzie dozwolony jedynie w zarejestrowanych ubojniach, podczas gdy ubój nieparzystokopytnych będzie dozwolony jedynie w licencjonowanych ubojniach z osobnymi liniami ubojowymi.

Z zastrzeżeniem postanowień paragrafu 1 niniejszego Artykułu, ubój koniowatych i nieparzystokopytnych w ubojniach innych, niż zarejestrowane, może mieć miejsce w przypadku wymuszonego uboju.

Ubój świń, owiec, kóz, drobiu i zajęcy w ubojniach innych, niż licencjonowane, będzie dozwolony w przypadku wykorzystania mięsa do użytku domowego.

Przedubojowa, poubojowa kontrola sanitarno-weterynaryjna i kontrola podczas uboju

Artykuł 102

Zwierzęta będą podlegać kontroli sanitarno-weterynaryjnej przed, w trakcie i po uboju, jeżeli produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, za wyjątkiem uboju wymuszonego.

Ubój wymuszony zwierząt będzie przeprowadzany zgodnie z instrukcjami lekarza weterynarii, który będzie prowadził rejestr wydanych nakazów.

Wymuszony ubój zwierząt zostanie poddany inspekcji pośmiertnej i kontroli sanitarno-weterynaryjnej, niezależnie od tego, czy produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, czy na pasze dla zwierząt.

Badanie na włośnicę jest wymagane dla świń, łącznie z odyńcami, w przypadku uboju na potrzeby domowe.

Z zastrzeżeniem postanowień paragrafu 1 niniejszego Artykułu, w przypadku zwierzyny łownej kontrola sanitarno-weterynaryjna będzie prowadzona po schwytaniu lub ustrzeleniu, niezależnie od tego, czy produkty są przeznaczone do spożycia przez ludzi, czy na pasze dla zwierząt.

W przypadku, gdy inspektor weterynaryjny nie jest obecny w ubojni w pełnym wymiarze godzin, Minister określi sposób i tryb uboju dla tego rodzaju ubojni.

Minister określi procedury kontroli sanitarno-weterynaryjnej oraz sposoby prowadzenia ewidencji w zakresie wydanych nakazów, zgodnie z postanowieniami paragrafu 1 niniejszego Artykułu.

Prowadzenie ewidencji w ubojniach

Artykuł 103

Ubojnie muszą prowadzić ewidencję, umożliwiającą śledzenie zakupów i uboju zwierząt, obrotu produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego, odpadami pochodzenia zwierzęcego itp., w celu zapobiegnięcia rozprzestrzenianiu się chorób zwierząt oraz aby umożliwić produkcję bezpiecznej żywności pochodzenia zwierzęcego.

Ewidencje, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będą zachowywane przez trzy lata i dostarczane do inspektora weterynarii na żądanie.

Minister określi formę i zawartość ewidencji, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Inspekcja sanitarno-weterynaryjna zwierzyny łownej

Artykuł 104

Podmioty prawne i stowarzyszenia łowieckie podejmujące działalność łowiecką zapewnią tymczasowe przechowywanie zwierzyny łownej i ich ciał, jak również pomieszczenia dla przeprowadzania inspekcji sanitarno-weterynaryjnej zwierzyny łownej po jej schwytaniu lub ustrzeleniu.

Podmioty prawne i stowarzyszenia łowieckie, a także podmioty prawne, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, przeprowadzą kontrolę sanitarno-weterynaryjną zgromadzonej zwierzyny łownej i ciał zwierząt.

Jeżeli po przeprowadzeniu inspekcji sanitarno-weterynaryjnej zwierzyna łowna zostanie zaklasyfikowana jak zdatna do spożycia przez ludzi, zostanie ona oznaczona pieczęcią, a także zostanie wydany certyfikat bezpieczeństwa żywności.

Minister określi formę i zawartość pieczęci, odpowiednio, certyfikatu.

3. Produkcja i obrót żywnością pochodzenia zwierzęcego

Obrót produktami pochodzenia zwierzęcego

Artykuł 105

Kontrola sanitarno-weterynaryjna żywności pochodzenia zwierzęcego w trakcie produkcji i obrotu jest obowiązkowa.

Organizacja sprzedaży żywności pochodzenia zwierzęcego poza miejscami handlu będzie zabroniona.

Kontrola sanitarno-weterynaryjna żywności pochodzenia zwierzęcego

Artykuł 106

Cała żywność pochodzenia zwierzęcego dopuszczona do obrotu zostanie oznaczona w określony sposób.

Żywność pochodzenia zwierzęcego, wytwarzana lub przetwarzana zgodnie z niniejszym prawem, będzie oznaczana pieczęcią lub wystawionym certyfikatem, zawierającym numer zgody z Rejestru Zakładów.

Minister określi formę i zawartość pieczęci oraz procedury oznaczania żywności pochodzenia zwierzęcego.

Żywność pochodzenia zwierzęcego nienadająca się do spożycia przez ludzi

Artykuł 107

Obrót żywnością pochodzenia zwierzęcego nienadającą się do spożycia przez ludzi będzie zabroniony.

Jeżeli, w oparciu o kontrolę sanitarno-weterynaryjną, zostanie potwierdzone, że żywność pochodzenia zwierzęcego nie nadaje się do spożycia przez ludzi, należy ją zniszczyć lub zastosować odpowiednie procedury przetwarzania żywności pochodzenia zwierzęcego, aby mogła zostać wykorzystana do alternatywnego użytku.

Produkcja i obrót mlekiem i produktami mlecznymi

Artykuł 108

Przedsiębiorca lub, odpowiednio, osoba prywatna wytwarzająca mleko lub produkty mleczne w gospodarstwie domowym, przeznaczone do spożycia publicznego i sprzedawane na rynku ekologicznym, musi spełniać wymogi sanitarno-weterynaryjne.

4) Produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do użytku rolniczego, przemysłowego, farmaceutycznego lub medycznego

Obrót Skórami

Artykuł 109

Skóry nie powinny zostać dopuszczone do obrotu przed przeprowadzeniem badania na obecność węgliką, jeżeli pochodzą od zwierząt poddanych ubojowi bez inspekcji sanitarno-weterynaryjnej, oraz zwierząt padłych.

Podmiot prawny lub, odpowiednio, przedsiębiorca, handlujący lub przetwarzający skóry będzie zachowywał ewidencję pochodzenia skór przez okres trzech lat.

Skóry, o których mowa w paragrafie 2 niniejszej Umowy, muszą być w wyraźny sposób oznaczone kolejnymi numerami ewidencyjnymi.

Podmiot prawny lub, odpowiednio, przedsiębiorca przetwarzający lub handlujący skórami przedłoży próbki skór, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, do upoważnionego laboratorium, w celu przeprowadzenia badania na obecność węgliką.

Skóry nie testowane na obecność węgliką będą składowane osobno od innych skór.

Minister określi formę i zawartość ewidencji, która ma być prowadzona i o której mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu.

5) Produkcja i obrót paszami zwierzęcymi

Zakłady produkcji pasz zwierzęcych

Artykuł 110

Zakłady produkujące i obracające paszami zwierzęcymi powinny prowadzić i przechowywać rejestry rodzaju i ilości surowców do produkcji pasz zwierzęcych oraz rodzaju i ilości wyprodukowanych pasz zwierzęcych.

Zakłady produkujące i obracające paszami zwierzęcymi wykorzystujące mączkę mięsną, mączkę kostno-mięsną lub tłuszcze przeżuwaczy, będą musiały spełnić określone warunki, aby uniknąć zakażenia pasz zwierzęcych przeznaczonych dla przeżuwaczy i zminimalizować ryzyko niezamierzonego wymieszania takich produktów w paszach dla przeżuwaczy.

Warunki, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu, nie będą mieć zastosowania w przypadku zakładów detalicznego obrotu paszami zwierzęcymi, nieprzeznaczonymi do żywienia przeżuwaczy.

Minister określi wymogi dla zakładów produkujących pasze zwierzęce oraz formę i zawartość rejestrów, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Artykuł 111

Pasze zwierzęce będą poddawane kontroli sanitarno-weterynaryjnej w miejscu produkcji oraz w obrocie.

Produkcja, obrót i wykorzystanie pasz zwierzęcych, które zawierają białka i tłuszcze pochodzenia zwierzęcego inne niż mleko i produkty mleczne i przeznaczonych dla przeżuwaczy, będzie zabronione.

Produkcja, obrót i wykorzystanie pasz pochodzenia zwierzęcego będzie zabronione, jeżeli będzie ona zawierać bakterie chorobotwórcze, grzyby i ich produktu – metabolity w dawkach wyższych niż dopuszczalne, a także hormony, antybiotyki, pestycydy, sole metali ciężkich, substancje radioaktywne oraz inne substancje szkodliwe dla zdrowia ludzi i zwierząt.

Z substancji dopuszczonych do obrotu i wykorzystania w paszach zwierzęcych dopuszczona jest jedynie sól jodowana.

6) Produkcja, składowanie, obrót i wykorzystanie materiału reprodukcyjnego

Rejestracja centrów hodowli zwierząt

Artykuł 112

Centra hodowli zwierząt będą produkować, składować i obracać materiałem reprodukcyjnym.

Centra hodowli zwierząt będą zobowiązane do prowadzenia ewidencji produkcji, składowania i obrotu materiałem reprodukcyjnym i przechowywaniem jej przez 5 lat.

Centra hodowli zwierząt będą handlować materiałem reprodukcyjnym z podmiotami prawnymi zarejestrowanymi jako podmioty wykonujące sztuczne zapłodnienie zgodnie z niniejszym Prawem.

Monitoring stanu zdrowia hodowanych zwierząt oraz zdolność do reprodukcji hodowanych zwierząt

Artykuł 113

Centra hodowli zwierząt będą systematycznie monitorować stan zdrowia i zdolność do reprodukcji hodowanych zwierząt i jakość produkowanego materiału reprodukcyjnego do celu zapobiegania występowaniu i rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych zwierząt i ochronie zdolności hodowlanych.

Centra hodowli zwierząt będą prowadzić rejestry wyników monitoringu, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Minister określi procedury monitoringu oraz formę prowadzenia rejestrów, o których mowa w paragrafie 1 i 2 niniejszego Artykułu.

Podejrzanie wystąpienia lub wykrycie choroby zakaźnej u zwierząt hodowlanych

Artykuł 114

Zwierzęta hodowane do celów pobierania próbek nasienia, komórek jajowych i zapłodnionych komórek jajowych będą badane w autoryzowanych laboratoriach.

Centra hodowli zwierząt zobowiążą się do raportowania Ministerstwu o wszelkich podejrzaniach wystąpienia lub wystąpieniu choroby zakaźnej zwierząt hodowlanych, która może być przenoszona przez materiał reprodukcyjny oraz/lub spowodować stałą niezdolność hodowlaną zwierząt.

Obrót materiałem reprodukcyjnym

Artykuł 115

Obrót, import lub eksport nasienia do sztucznego zapłodnienia, komórek jajowych i zapłodnionych komórek jajowych zawierających czynniki chorobotwórcze lub wyższy poziom bakterii, niż jest to dozwolone, lub których właściwości biochemiczne, biofizyczne i morfologiczne nie spełniają kryteriów dla reprodukcji, jest zabroniony.

7) Produkty do dezynfekcji, dezynsekcji i kontroli szkodników

Artykuł 116

Dezynfekcja, dezynsekcja i kontrola szkodników, może być wykonywana przez firmy komercyjne, lub odpowiednie inne podmioty prawne i przedsiębiorców, o ile posiadają oni wykwalifikowany personel, sprzęt i środki spełniające wymogi określone przez Ministra.

Dezynfekcja, dezynsekcja i kontrola szkodników będzie przeprowadzana we wszystkich zakładach, pomieszczeniach, środkach transportu, na sprzęcie i obiektach poddanych kontroli weterynaryjnej oraz na pastwiskach i w innych obszarach, na których zwierzęta są trzymane lub w ramach których są przemieszczane, zarówno stale, jak i czasowo.

Produkty do dezynfekcji, dezynsekcji i kontroli szkodników będą stosowane w sposób zgodny z zasadami ochrony środowiska.

8) Przyjmowanie, przetwarzane i unieszkodliwianie ciał zwierząt oraz innych odpadów pochodzenia zwierzęcego

Artykuł 117

Ciała zwierząt, oraz inne odpady pochodzenia zwierzęcego będą przyjmowane, przetwarzane lub unieszkodliwiane w zakładach przetwarzania, unieszkodliwiania lub eliminacji ciał zwierząt lub innych odpadów pochodzenia zwierzęcego.

Zarejestrowane placówki przyjmowania, przetwarzania i unieszkodliwiania ciał zwierząt oraz innych odpadów pochodzenia zwierzęcego będą prowadzić ewidencję przechowywaną przez trzy lata.

Minister określi formę i zawartość rejestrów, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu.

Artykuł 118

Rząd ustanowi służbę publiczną w zakresie przyjmowania, przetwarzania i unieszkodliwiania ciał zwierząt oraz innych odpadów pochodzenia zwierzęcego.

Służba publiczna, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, działa jako podmiot prawny i prowadzi działalność zgodnie z przepisami właściwymi dla służby publicznej.

Ustawa o ustanowieniu służby publicznej w zakresie przyjmowania, przetwarzania i unieszkodliwiania ciał zwierząt oraz innych odpadów pochodzenia zwierzęcego powinna w szczególności określać, co następuje: siedzibę, działalność, zarząd, organizację wewnętrzną, budżet założycielski, źródła finansowania działalności, udział założyciela w zarządzaniu oraz procesie decyzyjnym, wymogi i kryteria wyboru dotyczące zarządu, działalność nadzorczą, tymczasowe organy nadzorcze, terminy ostateczne na zatwierdzenie statutu oraz powołanie dyrektora.

Artykuł 119

Podmioty prawne mogą zawrzeć umowę z Ministerstwem na przyjmowanie, przetwarzanie i unieszkodliwianie ciał zwierząt oraz innych odpadów pochodzenia zwierzęcego po spełnieniu określonych warunków.

XI KONTROLA SANITARNO–WETERYNARYJNA I OBRÓT MIĘDZYNARODOWY

Graniczna kontrola sanitarno–weterynaryjna

Artykuł 120

Zwierzęta, produkty pochodzenia zwierzęcego, żywność pochodzenia zwierzęcego, pasze zwierzęce, leki weterynaryjne i weterynaryjne produkty lecznicze oraz powiązane obiekty będą podlegać kontroli sanitarno–weterynaryjnej na przejściach granicznych.

Import, tranzyt i eksport zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, leków weterynaryjnych oraz weterynaryjnych produktów leczniczych, oraz innych powiązanych obiektów, będzie dozwolony jedynie przez przejścia graniczne o zorganizowanej kontroli sanitarno–weterynaryjnej spełniającej warunki higieniczne, techniczne i w zakresie funkcjonowania.

Minister określi przejścia graniczne, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu.

Minister określi warunki higieniczne, techniczne i w zakresie funkcjonowania, o których mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu i które mają zostać spełnione przez punkty graniczne.

Zwierzęta pochodzące z innych krajów

Artykuł 121

Import zwierząt będzie dozwolony w przypadku spełnienia określonych warunków w zakresie stanu zdrowia i dobrostanu zwierząt.

Import produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz innych powiązanych obiektów, będzie dozwolony jedynie wtedy, jeżeli powyższe produkty będą importowane jedynie z zakładów spełniających wymogi i zarejestrowanych wewnątrz UE, a także kontrolowanych przez właściwy organ.

Ministerstwo może zezwolić na import, o którym mowa w paragrafie 2 niniejszego Artykułu, z innych zakładów, jeżeli zostanie potwierdzone, że regulacje, normy, produkcja i kontrola przeprowadzana przez kraj eksportowy są równe z regulacjami Republiki, i że zapewniono równą ochronę konsumentów.

Ministerstwo może przeprowadzać kontrole w celu weryfikacji zakładów, o których mowa w paragrafie 3 niniejszego Artykułu.

Opłata za kontrolę będzie ponoszona przez importera.

Wymogi dotyczące importu i tranzytu ładunków

Artykuł 122

Ładunki zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych, w przypadku importu i tranzytu, będą:

- 1) wolne od chorób zakaźnych podlegających zgłoszeniu;
- 2) posiadać oryginał świadectwa międzynarodowego, podpisanego przez inspektora weterynarii lub upoważnionego lekarza weterynarii kraju eksportującego;
- 3) posiadać zezwolenie na import lub tranzyt;
- 4) w zależności od charakteru choroby zakaźnej i prawdopodobnego ryzyka, nie będą pochodzić z gospodarstwa, obszaru lub kraju eksportowego, oraz nie będą przewożone przez obszar lub kraj, gdzie potwierdzono obecność choroby zakaźnej podlegającej zgłoszeniu;

Ładunki żywności pochodzenia zwierzęcego, w przypadku importu lub tranzytu, będą:

- 1) bezpieczne dla zdrowia ludzi;
- 2) posiadać oryginał świadectwa międzynarodowego, podpisanego przez inspektora weterynarii lub upoważnionego lekarza weterynarii kraju eksportującego;
- 3) posiadać zezwolenie na import lub tranzyt;
- 4) oznaczone w taki sposób, aby wskazać pochodzenie oraz zakład produkcji żywności.

**Międzynarodowe zezwolenie weterynaryjne
(Świadectwo)**

Artykuł 123

Międzynarodowe świadectwa weterynaryjne będą w formie oryginalnych dokumentów wystawionych na dzień wysyłki transportu dla jednego gatunku zwierząt lub produktów, przeznaczone dla jednego odbiorcy, poprawnie opatrzone pieczęciami, zdefiniowane z pomocą numeru seryjnego, wydane obowiązkowo w języku serbskim i języku kraju pochodzenia oraz, dla wysyłek tranzytowych, również w języku angielskim lub innych językach oficjalnie uznanych w handlu międzynarodowym.

Wydawanie zezwoleń importowych i tranzytowych

Artykuł 124

Ministerstwo wystawi zezwolenie importowe, czyli zezwolenie na tranzyt przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów.

Zezwolenie na import i tranzyt określi środki sanitarno-weterynaryjne dla importu i transportu przesyłek, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, potwierdzające, że zgodnie z postanowieniami niniejszego Prawa, nie występują żadne przeszkody związane z importem i tranzytem przesyłek.

Zezwolenie na import i tranzyt, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, jest wystawiane, jeżeli:

- 1) import zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów nie jest zabroniony ze względu na stan zdrowia zwierząt kraju eksportu, lub odpowiednio kraju tranzytu;
- 2) nie istnieje ryzyko dla zdrowia ludzi i zwierząt.

Analiza ryzyka w odniesieniu do ryzyka, o którym mowa w paragrafie 3, ustępie 2 niniejszego Artykułu, obejmuje:

- 1) Docelowy sposób użytkowania produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego lub pasz zwierzęcych;
- 2) Charakterystyki geograficznej oraz innych charakterystyk kraju eksportującego, odpowiednio krajów tranzytowych, które mogą mieć wpływ na możliwość wystąpienia, rozprzestrzenienia się lub przetrwania choroby;
- 3) Określenie, czy występuje strefa wolna od chorób zakaźnych zwierząt;
- 4) Ekwiwalentność służb weterynaryjnych w kraju eksportującym i służb Republiki;
- 4) Ekwiwalentność środków, które mogą być stosowane w Republice, oraz w kraju eksportującym lub tranzytowym, w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

Zezwolenie na import może określać dodatkowe badanie laboratoryjne i diagnostyczne zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów.

W przypadkach, w których kontrola sanitarno-weterynaryjna potwierdziła, że poprzednie przesyłki z kraju eksportującego, tj. z określonego zakładu pochodzenia były bezpieczne i zaopatrzone w ważne Międzynarodowe Świadectwa Weterynaryjne, import i tranzyt produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego lub pasz zwierzęcych, będzie dozwolony bez badań laboratoryjnych.

Z zastrzeżeniem postanowień paragrafu 1 niniejszego Artykułu, zezwolenie na import i tranzyt nie będzie wymagane w przypadku określonych przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego.

Minister określi przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w paragrafie 7 niniejszego Artykułu.

Zagrożenie wystąpieniem choroby zakaźnej na terenie Republiki

Artykuł 125

W przypadku zagrożenia wystąpieniem choroby zakaźnej podlegającej zgłoszeniu na terytorium Republiki, lub groźby przeniesienia choroby drogą importu lub tranzytu przesyłek, Minister może nakazać:

- 1) zakaz lub ograniczenie importu, eksportu lub tranzytu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów;
- 2) kontroli handlu zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego, paszami zwierzęcymi i powiązanymi obiektami w zagrożonych obszarach przygranicznych, w tym na drogach, mostach i promach;
- 3) dezynfekcji osób i pojazdów przekraczających granicę Republiki w strefie zagrożonej;

Zakaz importu

Artykuł 126

Import żywych mikroorganizmów, będących patogenami zwierzęcymi, będzie zabroniony.

Z zastrzeżeniem postanowień paragrafu 1 niniejszego Artykułu, zezwolenie na import żywych mikroorganizmów, będących patogenami zwierzęcymi, może zostać wydane przez Ministerstwo w przypadku badań naukowych.

Import Zwierząt Egzotycznych

Artykuł 127

Na potrzeby importu zwierząt egzotycznych, niewystępujących na terenie Republiki w środowisku naturalnym, importer, w przypadkach określonych odpowiednimi porozumieniami i konwencjami międzynarodowymi, zdobędzie zezwolenie na eksport takich zwierząt od organu właściwego ds. ochrony zasobów naturalnych kraju eksportującego, ponadto, Minister właściwy ds. środowiska wyda zezwolenie na import takich zwierząt.

Graniczna kontrola sanitarno-weterynaryjna w przypadku importu, tranzytu i eksportu przesyłek

Artykuł 128

Obowiązkowa kontrola sanitarno-weterynaryjna na granicy będzie stosowana w przypadku importu, tranzytu i eksportu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, leków weterynaryjnych i weterynaryjnych produktów leczniczych oraz powiązanych obiektów.

Zezwolenie na import i tranzyt przesyłek, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, nie zostanie wydane, jeżeli:

- 1) w kraju eksportującym lub kraju tranzytu występuje choroba zakaźna podlegająca zgłoszeniu;
- 2) na granicy, po przeprowadzeniu inspekcji sanitarno-weterynaryjnej, stwierdzono, że przesyłka nie jest przesyłką opisaną w towarzyszącym międzynarodowym świadectwie weterynaryjnym.

Graniczny inspektor weterynarii bezzwłocznie powiadomi Ministerstwo o wydaniu odmowy importu, a Ministerstwo powiadomi niezwłocznie o tym fakcie organ właściwy kraju eksportującego, tj. ostatni kraj tranzytu.

Zezwolenie na import i tranzyt

Artykuł 129

Organy celne nie będą przeprowadzać żadnych procedur celnych dla przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, leków weterynaryjnych i weterynaryjnych produktów leczniczych oraz powiązanych obiektów do momentu, w którym graniczny inspektor weterynaryjny nie stwierdzi, że nie istnieją żadne przeszkody sanitarno-weterynaryjne co do importu, eksportu lub tranzytu takiej przesyłki i wystawi świadectwo importowe zgodnie z określonymi procedurami.

Organ celny nie podejmie żadnych procedur celnych w odniesieniu do przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i powiązanych obiektów, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, jeżeli przesyłka podlega pobieraniu próbek w celu zdeterminowania braku występowalności chorób lub jeżeli przesyłka jest bezpieczna dla zdrowia ludzi i zwierząt.

Graniczny inspektor weterynarii wyda zezwolenie na dostarczenie przesyłki do miejsca przeznaczenia na terenie Republiki oraz wyda pisemne instrukcje zakazujące obrotu zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego lub paszami zwierzęcymi do momentu otrzymania opinii upoważnionego laboratorium, że przesyłka jest bezpieczna dla zdrowia ludzi i zwierząt.

Kwarantanna zwierząt importowanych

Artykuł 130

Importowane zwierzęta, inkubowane jaja oraz materiał reprodukcyjny zwierząt można poddać kwarantannie w celu monitoringu i weryfikacji ich stanu zdrowotnego.

Minister określi miejsce oraz czas trwania kwarantanny, w zależności od rodzaju zwierząt i procedur kwarantanny.

Zwierzęta importowane do celów konkursów, treningów, wystaw i targów, psy i koty importowane czasowo na okres, który nie przekracza 30 dni, a także zwierzęta importowane na ubój, mogą nie być poddawane kwarantannie, jeżeli sytuacja epizootyczna w kraju eksportującym nie przedstawia sobą zagrożenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt.

Zwierzęta, o których mowa w paragrafie 3 niniejszego Artykułu, importowane na ubój, będą poddane ubojowi najpóźniej w przeciągu 3 dni po wjeździe na teren kraju, w ubojniach zarejestrowanych zgodnie z Artykułem 3 niniejszego Prawa.

Artykuł 131

Koszty importu, eksportu i tranzytu przesyłek, o których mowa w Artykule 130 niniejszego Prawa, koszty kwarantanny i przedłużonej kwarantanny, koszty stosowania środków na potrzeby kwarantanny oraz wydatki poniesione na skutek zatrzymania, ponownej wysyłki, zmiany docelowego użytku oraz zniszczenia przesyłek poniesie importer lub eksporter.

Wolne strefy

Artykuł 132

Przesyłki zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów, przeznaczonych do wolnych stref lub magazynów celnych, będą podlegać tym samym procedurom kontroli sanitarno-weterynaryjnej, które są stosowane w przypadku importu przesyłek na granicach.

Kontrola sanitarno-weterynaryjna będzie wykonywana przez inspektora weterynaryjnego w przypadku magazynowania, pakowania, przetwarzania i obróbki produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych w wolnych strefach lub magazynach celnych.

Warunki odnoszące się do eksportu przesyłek

Artykuł 133

Eksport przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów będzie odbywać się w obecności:

- 1) oryginału międzynarodowego świadectwa weterynaryjnego, podpisanego i wydanego przez upoważnionego inspektora weterynaryjnego, potwierdzającego brak występowania oznak choroby i bezpieczeństwa w zakresie spożycia przez ludzi;
- 2) dokumentacji lub oznaczeń wskazujących na miejsce pochodzenia produktów.

W przypadku eksportu gatunków zagrożonych i chronionych należy stosować przepisy ochrony środowiska.

Wydawanie Międzynarodowych Świadectw Weterynaryjnych dla eksportowanych przesyłek

Artykuł 134

W przypadku żywności pochodzenia zwierzęcego, bezpiecznej w zakresie spożycia przez ludzi, eksport przesyłek zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego musi być potwierdzony oryginałem

Międzynarodowego Świadectwa Weterynaryjnego, potwierdzającego zgodność przesyłki z wymogami dotyczącymi zdrowia, właściwymi dla kraju importu.

Międzynarodowe świadectwo weterynaryjne, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będzie wydawane przez upoważnionego inspektora weterynarii w momencie załadunku, w miejscu pochodzenia przesyłki, a następnie potwierdzone przez granicznego inspektora weterynarii w momencie opuszczenia terytorium kraju przez przesyłkę.

Międzynarodowe świadectwo weterynaryjne, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będą drukowane i dostosowane do odpowiedniego wzorca świadectwa i odpowiednich norm międzynarodowych lub dostosowane do wzorca i zawartości określonej przez kraj importujący.

Minister określi wymogi, o których mowa w paragrafie 1 i 2 niniejszego Artykułu, oraz formularz międzynarodowego świadectwa weterynaryjnego.

XII OCHRONA ŚRODOWISKA

Wymogi ogólne w zakresie ochrony środowiska

Artykuł 135

Wszelkie osoby powinny stosować środki ochrony środowiska przed efektami szkodliwymi związanymi z hodowlą, trzymaniem i handlem zwierzętami, a także produkcją oraz obrotem produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego, paszami zwierzęcymi oraz odpadami pochodzenia zwierzęcego, oraz, w momencie wystąpienia, z ograniczaniem i zwalczaniem chorób zakaźnych.

Odpady pochodzenia zwierzęcego, a także wydaliny zwierząt, odpady i ścieki będą usuwane zgodnie z warunkami i postanowieniami niniejszego Prawa, a także przepisami prawa ochrony środowiska.

Osoby prowadzące działalność, której wynikiem jest produkcja odpadów pochodzenia zwierzęcego, muszą zapewnić transport odpadów do najbliższego składowiska odpadów lub zakładu przetwarzania lub unieszkodliwiania odpadów w sposób bezpieczny.

Śmierć zwierzęcia hodowanego do celów komercyjnych

Artykuł 136

Wyrzucanie ciał zwierząt do rzek lub innych cieków wodnych lub systemów melioracyjnych, lub też porzucanie ich na drogach, przestrzeniach otwartych, lasach lub w innych miejscach jest zabronione.

Właściciele lub posiadacze zwierząt powiadomią o śmierci zwierzęcia zakład higieny weterynaryjnej i postąpią zgodnie ze wszelkimi instrukcjami wydanymi odnośnie utylizacji zwłok.

Jeżeli występuje podejrzenie śmierci zwierzęcia na chorobę podlegającą zgłoszeniu, lekarz weterynarii lub inspektor weterynarii pobierze materiał patologiczny i prześle go do analiz w celu określenia przyczyny śmierci.

Zakład higieny weterynaryjnej, w razie konieczności, zapewni transport zwłok z miejsca zgonu do zakładu w celu przeprowadzenia badania pośmiertnego lub też do zakładu przyjmującego odpady w celu utylizacji i zniszczenia, i zapewni także dezynfekcję higieniczną miejsca zgonu, pojazdu i sprzętu.

Utylizacja zwłok w sytuacjach wyjątkowych

Artykuł 137

W drodze wyjątku ciało zwierzęcia zostanie pochowane lub poddane kremacji w miejscu pochówku zwierząt lub grobie, zgodnie z określonymi postanowieniami.

W przypadku podejrzenia śmierci zwierzęcia na chorobę zakaźną, konieczne jest przeprowadzenie badania w celu określenia przyczyny śmierci.

Minister określi warunki szczegółowe miejsc pochówku lub grobów zwierząt, a także tryb pochówku lub kremacji zwłok zwierząt.

XI DOBROSTAN ZWIERZĄT

Ogólne i szczegółowe środki zapewniające dobrostan zwierząt

Artykuł 138

Wykorzystywanie lub torturowanie zwierząt jest zabronione.

Właściciele i posiadacze zwierząt będą traktować zwierzęta w sposób humanitarny oraz chronić je przed cierpieniem i bólem, zapewniając im natychmiastową i właściwą opiekę weterynaryjną.

Podczas transportu i uboju zwierzęta nie mogą być narażone na złe traktowanie i cierpienie.

Placówki trzymania zwierząt muszą być zaprojektowane i zaaranżowane w sposób właściwy dla danego gatunku i grupy zwierząt przebywających w takich placówkach oraz w sposób spełniający biologiczne potrzeby zwierząt.

Badania i eksperymenty naukowe, prowadzone na zwierzętach, będą wykonywane jedynie przez kompetentny personel weterynaryjny, medyczny, farmaceutyczny lub inne instytucje naukowe, a zwierzęta podczas eksperymentów nie będą narażone na złe traktowanie i cierpienie.

Organizowanie, sponsorowanie lub prowadzenie walk zwierząt pomiędzy tymi samymi lub różnymi gatunkami będzie zabronione.

XIV ROZWÓJ ZAWODOWY

Artykuł 139

Lekarze i technicy weterynarii będą uprawnieni i zobowiązani do rozwijania swych umiejętności zawodowych.

Lekarze weterynarii zatrudnieni przez Ministerstwo będą rozwijać swe umiejętności zawodowe i poddawać się określonym egzaminom z wiedzy specjalistycznej, zgodnie z programem ustanowionym przez Ministerstwo.

Pozostali lekarze weterynarii będą rozwijać swe umiejętności i wiedzę zawodową oraz poddawać się określonym egzaminom z wiedzy specjalistycznej, zgodnie z programem ustanowionym przez Izbę Weterynaryjną we współpracy z Ministerstwem.

Szkolenie lekarzy weterynarii zatrudnionych w organizacjach weterynaryjnych, zajmujących się wykrywaniem i powiadamianiem o występowaniu szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych, umieszczonych w Wykazie OIE, będzie organizowane i świadczone przez Ministerstwo.

XV FUNDUSZE NA WDROŻENIE ŚRODKÓW NA RZECZ ZDROWIA ZWIERZĄT

Artykuł 140

Fundusze na wdrożenie środków na rzecz zdrowia zwierząt będą pochodzić z:

- 1) opłat za wystawienie świadectw zdrowia zwierząt;
- 2) opłat za inspekcję ładowanych, przeładowywanych i rozładowywanych przesyłek zwierząt, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, za wyjątkiem puszek, produktów pochodzenia zwierzęcego i odpadów, załadowanych w i poza jednostką epizootyczną;
- 3) opłat za przeprowadzanie inspekcji sanitarno-weterynaryjnych zakładów;
- 4) opłat za przeprowadzanie inspekcji sanitarno-weterynaryjnych zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów pochodzenia zwierzęcego, w produkcji i obrocie;
- 5) opłat za identyfikację i prowadzenie rejestrów zwierząt;
- 6) opłat za identyfikację i prowadzenie rejestrów psów i kotów;
- 7) opłat za prowadzenie inspekcji sanitarno-weterynaryjnych przesyłek w handlu międzynarodowym.

Fundusze z budżetu Republiki są alokowane na cele ochrony, wykrywania, ograniczania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

Fundusze z opłat, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będą uznawane za dochód Republiki i będą częścią osobnej linii budżetowej, za wyjątkiem opłat, o których mowa w ustępie 1, 2), 4), 5) i 6) niniejszego Artykułu, z których 50% będzie przekazywane do budżetu Republiki, a pozostałe 50% do upoważnionych stacji weterynaryjnych.

Oplaty, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, określi Rząd.

Artykuł 141

Fundusze, o których mowa w Artykule 140 niniejszego Prawa, będą wykorzystywane do wdrożenia środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt.

Alokację funduszy, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, do budżetu Republiki, określi Minister w zgodzie z Programem Środków oraz innymi programami specjalnymi.

Artykuł 142

Wnioskodawca poniesie koszty procedury administracyjnej w przypadku:

- 1) wydania decyzji o zgodności z wymogami sanitarno-weterynaryjnymi dla zakładów, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa;
- 2) wydania decyzji o zezwoleniu na import i przewóz przesyłki;
- 3) rejestracji podmiotów prawnych prowadzących działalność weterynaryjną w Rejestrze podmiotów prawnych;
- 4) rejestracji przedsiębiorców prowadzących działalność weterynaryjną w Rejestrze przedsiębiorców;
- 5) rejestracji zakładów eksportowych w Rejestrze takich zakładów;
- 6) rejestracji w Rejestrze zakładów i nadawaniu numeru zgody weterynaryjnej.

Oplaty, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będą uiszczane przez wnioskodawcę na właściwy rachunek dochodu publicznego Republiki.

Wysokość opłat będzie określona zgodnie z przepisami o opłatach w procedurach administracyjnych.

XVI KONTROLA URZĘDOWA

Artykuł 143

Minister dokona urzędowej kontroli wdrożenia niniejszego Prawa oraz przepisów przyjętych w oparciu o niniejsze Prawo.

Minister przeprowadzi urzędową kontrolę wśród inspektorów weterynarii i granicznych inspektorów weterynarii.

Jako inspektorzy weterynarii będą zatrudnieni jedynie lekarze weterynarii z wyższym wykształceniem, o przynajmniej trzyletnim doświadczeniu zawodowym i zdanym egzaminie specjalistycznym.

Jako graniczni inspektorzy weterynarii będą zatrudnieni jedynie lekarze weterynarii z wyższym wykształceniem, o przynajmniej pięcioletnim doświadczeniu zawodowym i zdanym egzaminie specjalistycznym.

Artykuł 144

Firmy handlowe, odpowiednio, firmy, inne podmioty prawne i przedsiębiorcy, będą poddani kontroli urzędowej, o której mowa w Artykule 146, 147, 150 i 151 niniejszego Prawa, zobowiązani do umożliwienia inspektorowi weterynarii przeprowadzenie inspekcji i bezzwłoczne przedłożenie niezbędnej dokumentacji oraz innych dowodów na cele inspekcji i do dyspozycji inspektora, a także do ujawniania faktów istotnych z punktu widzenia inspekcji.

Artykuł 145

Podczas pełnienia czynności weterynaryjnych, inspektor weterynarii lub graniczny inspektor weterynarii musi posiadać identyfikator potwierdzający, że dana osoba jest inspektorem weterynarii, odpowiednio, granicznym inspektorem weterynarii.

Podczas pełnienia czynności weterynaryjnych na granicy lub w innych punktach kontroli celnej, inspektor weterynarii, poza identyfikatorem, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, musi posiadać odznakę potwierdzającą, że dana osoba jest granicznym inspektorem weterynarii.

Graniczny inspektor weterynarii będzie prowadzić czynności weterynaryjne w urzędowym mundurze.

Ministerstwo będzie prowadzić ewidencję wystawionych identyfikatorów dla inspektorów weterynarii oraz wydanych identyfikatorów i odznak granicznych inspektorów weterynarii.

Minister określi formę i zawartość identyfikatora dla inspektorów weterynarii lub granicznych inspektorów weterynarii oraz projekt odznaki i munduru granicznego inspektora weterynarii, a także tryb prowadzenia ewidencji wydanych identyfikatorów i odznak granicznych inspektorów weterynarii.

Artykuł 146

Podczas prowadzenie kontroli urzędowej inspektor weterynarii będzie posiadać następujące upoważnienia i obowiązki w celu kontroli:

- 1) czy właściciele i posiadacze zwierząt wdrażają określone środki zgodnie z Artykułem 6 niniejszego Prawa;
- 2) czy organizacje weterynaryjne są zarejestrowane w Rejestrze podmiotów prawnych prowadzących działalność weterynaryjną;
- 3) zgodności z wymogami, o których mowa w paragrafach 4 i 5 Artykułu 8 niniejszego Prawa;

- 4) zgodności z wymogami, o których mowa w Artykule 17 niniejszego Prawa, działalności weterynaryjnej spółki handlowej, odpowiednio, innego podmiotu prawnego prowadzącego hodowlę zwierząt;
- 5) zgodności z wymogami, o których mowa w Artykule 16 czyli 19 niniejszego Prawa, apteki, będącej praktyką weterynaryjną założoną przez lekarza weterynarii niezatrudnionego w żaden inny sposób;
- 6) w przypadku gdy praktyka weterynaryjna, która jest apteką weterynaryjną, o której mowa w paragrafie 11 niniejszego Prawa, została zarejestrowana w Rejestrze podmiotów prawnych prowadzących działalność weterynaryjną;
- 7) w przypadku odpowiedniej liczby godzin pracy w sytuacjach kryzysowych i innych, w których niezbędna jest pomoc weterynaryjna, świadczona przez osoby prowadzące działalność weterynaryjną, zgodnie z Artykułem 36 niniejszego Prawa;
- 8) wdrożenia środków na rzecz ochrony zdrowia zwierząt przez podmioty prawne, a także właścicieli i posiadaczy zwierząt;
- 9) wdrożenia programów specjalnych na rzecz ochrony zdrowia zwierząt;
- 10) w przypadku realizacji programu HACCP;
- 11) zgodności z wymogami sanitarno-weterynaryjnymi w zakładach, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa;
- 12) rejestracji zakładów, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, w rejestrze zakładów lub rejestrze zakładów eksportowych;
- 13) rejestracji hodowli oraz identyfikacji i rejestracji zwierząt, zgodnie z postanowieniami niniejszego Prawa, oraz prowadzenie ewidencji sprzedaży zwierząt lub przemieszczeń zwierząt, powiadomień o zmianie lokalizacji w celu dodania lub usunięcia informacji z Centralnej Bazy Danych;
- 14) działania licencjonowanych stacji weterynaryjnych, tj. praktyk weterynaryjnych i służb weterynaryjnych, w zakresie identyfikacji zwierząt, oraz prowadzenia ewidencji identyfikowanych zwierząt;
- 15) produkcji i obrotu zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego, żywnością pochodzenia zwierzęcego, paszami zwierzęcymi i odpadami pochodzenia zwierzęcego;
- 16) wydawania świadectw zdrowia zwierząt i odpowiedniej ewidencji;
- 17) zgodności z wymogami technicznymi i higienicznymi w odniesieniu do pojazdów transportujących zwierzęta, produkty pochodzenia zwierzęcego i odpady pochodzenia zwierzęcego, a także wymogów sanitarno-weterynaryjnych zakładów w zakresie ładowania, przeładunku i rozładunku zwierząt podczas transportu;
- 18) zgodności z wymogami dotyczącymi kwarantanny, o których mowa w paragrafie 2 Artykułu 98 niniejszego Prawa;
- 19) czy przeprowadzono kontrolę sanitarno-weterynaryjną zwierzyny łownej po jej złowieniu lub zabiciu;
- 20) zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także bezpieczeństwa i odpowiedniej jakości produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych;

- 21) trybu przechowywania, magazynowania i stosowania produktów do dezynfekcji, dezynsekcji i kontroli szkodników;
- 22) czy kontrola sanitarno-weterynaryjna jest prowadzona w zakładach przyjmowania, przetwarzania i utylizacji zwłok zwierząt i innych odpadów;
- 23) czy zapewnione jest bezpieczne składowanie oraz transport odpadów z miejsca produkcji do zakładu przyjmowania, przetwarzania i utylizacji;
- 24) prowadzenia dokumentacji zgodnie z niniejszym Prawem.

Podczas przeprowadzania kontroli urzędowej, inspektor weterynarii będzie miał uprawnienia i zobowiązania, aby kontrolować:

- 25) surowce i proces produkcji technologicznej w przypadku produktów przeznaczonych na eksport, zgodnie ze specjalnymi wymogami kraju importującego;
- 26) wyliczenia opłat za inspekcję sanitarno-weterynaryjną przesyłki w produkcji i obrocie;
- 27) wdrażanie środków określonych niniejszym Prawem.

Artykuł 147

Podczas wykonywania obowiązków, o których mowa w Artykule 146 niniejszego Prawa, inspektor weterynarii będzie posiadać uprawnienia i zobowiązania do:

- 1) nakazania zastosowania środków na rzecz ochrony, ograniczania i zwalczania chorób zakaźnych, pasożytniczych lub reprodukcyjnych zwierząt w gospodarstwach zakażonych, lub co do których zachodzi podejrzenie zakażenia;
- 2) nałożenia tymczasowego zakazu budowy lub przebudowy zakładów lub użytkowania wybudowanych lub przebudowanych zakładów, które nie spełniają określonych wymogów sanitarno-weterynaryjnych oraz zdefiniowania środków i terminów ostatecznych na uzyskanie zgodności z tymi wymogami;
- 3) zakazu produkcji oraz obrotu zwierzętami, produktami pochodzenia zwierzęcego oraz odpadami pochodzenia zwierzęcego, które mogą przenosić choroby zakaźne zwierząt i stać się zagrożeniem dla zdrowia ludzkiego;
- 4) nakazania zatrzymania, uboju lub zabicia zwierząt będących przedmiotem handlu, zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów pochodzenia zwierzęcego podlegających przetworzeniu lub obrotowi, w celu zmiany ich docelowego zastosowania;
- 5) nakazania wyeliminowania braków, lub wydania czasowego zakazu wykorzystania pomieszczeń, sprzętu i zakładów, a także do zakazania prowadzenia działalności w zakładach, o których mowa w Artykule 72 niniejszego Prawa, do czasu wyeliminowania braków;
- 6) nakazania podjęcia innych środków oraz działań zgodnych z niniejszym Prawem.

Inspektor weterynarii nakaże, w drodze decyzji administracyjnej, zastosowanie środków, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Artykuł 148

Stacja weterynaryjna, spełniająca wymogi, o których mowa w Artykule 17 niniejszego Prawa, może prowadzić następujące czynności w ramach inspekcji weterynaryjnej:

- 1) kontrolę sanitarno-weterynaryjną zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego oraz pasz zwierzęcych w obrocie krajowym;
- 2) kontrolę sanitarno-weterynaryjną zwierząt przeznaczonych na ubój mięsa i produktów pochodzenia zwierzęcego przed wprowadzeniem do obrotu;
- 3) kontrolę sanitarno-weterynaryjną pojazdów stosowanych do transportu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów pochodzenia zwierzęcego w obrocie krajowym;
- 4) wydawanie świadectw statusu gospodarstw wolnych od poważnych chorób zakaźnych.

Stacja weterynaryjna nie będzie wykonywać czynności, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, w odniesieniu do własnych zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów pochodzenia zwierzęcego oraz pojazdów.

Minister określi warunki zgodności z wymogami dotyczącymi wykonywania czynności, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu.

Decyzja o zgodności z wymogami w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, zostanie opublikowana w „Dzienniku Urzędowym Republiki Serbskiej”.

Osoba prowadząca czynności, związane z inspekcją weterynaryjną, musi posiadać pozwolenie wydane przez Ministerstwo.

Artykuł 149

Jeżeli inspektor weterynarii ma wątpliwości dotyczące odpowiedniości sanitarno-weterynaryjnej, zdrowotnej i jakościowej produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz wody do pojenia zwierząt, a także odpowiedniości sanitarno-weterynaryjnej materiału reprodukcyjnego i nie jest w stanie jej określić, lub też na wyraźne żądanie producenta, tj. innej strony, wtedy inspektor pobierze wystarczającą liczbę próbek, zgodnie z procedurami, i podda je testom (analizie) w upoważnionym laboratorium.

Inna strona przedłoży do dyspozycji inspektora weterynarii odpowiednią liczbę próbek, niezbędną do przeprowadzenia badań laboratoryjnych, bez opłat.

Jeżeli inna strona nie będzie usatysfakcjonowana wynikami badań, może żądać ponownej analizy próbki, pobranej w tym samym czasie i w ten sam sposób, w przeciągu trzech dni od daty otrzymania wyników.

Opłatę za badanie i dodatkową analizę uiszcza strona, od której pobrano próbki, jeżeli badanie końcowe wykazało, że próbka nie posiada odpowiednich właściwości. Jeżeli jednak próbka posiada odpowiednie właściwości, opłata za badanie laboratoryjne zostanie uiszczona z funduszy alokowanych na ochronę zdrowia zwierząt, za wyjątkiem opłat za badanie bezpieczeństwa żywności w zakresie surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego, w którym to przypadku opłaty będą ponoszone przez stronę, od której pobrano próbki.

Artykuł 150

Przeprowadzając inspekcję weterynaryjną graniczny inspektor weterynarii będzie uprawniony i zobowiązany do:

- 1) upewnienia się, że wymogi sanitarno-weterynaryjne przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, leków weterynaryjnych i weterynaryjnych produktów leczniczych, odpadów pochodzenia zwierzęcego i powiązanych obiektów związanych z importem, tranzytem i eksportem, zostały spełnione;
- 2) prowadzenia inspekcji importowanych przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych oraz powiązanych obiektów, w celu ustalenia ich odpowiedniości w zakresie zdrowia;
- 3) kontroli międzynarodowych świadectw zdrowia w przypadku przesyłek importowanych;
- 4) bezpłatnego pobierania próbek z przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych w celu ustalenia ich odpowiedniości w zakresie sanitarno-weterynaryjnym.

Artykuł 151

Wykonując obowiązki, o których mowa w Artykule 150 niniejszego Prawa, graniczny inspektor weterynarii będzie uprawniony i zobowiązany do:

- 1) zabronienia importu, eksportu lub tranzytu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli przesyłka nie jest zgodna z określonymi wymogami, jeżeli podczas inspekcji stwierdzono, że przesyłka jest zakażona, jeżeli zachodzi podejrzenie, że przesyłka jest zarażona lub pochodzi z obszaru zakażonego, lub jeżeli nie posiada ona międzynarodowego certyfikatu zdrowia;
- 2) zatwierdzania importu, eksportu i tranzytu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, leków weterynaryjnych i weterynaryjnych produktów leczniczych, odpadów i powiązanych obiektów;
- 3) nakładania czasowego zakazu importu, eksportu lub tranzytu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych, leków weterynaryjnych i weterynaryjnych produktów leczniczych, a także odpadów pochodzenia zwierzęcego i powiązanych obiektów, jeżeli jest to konieczne do wykluczenia braków, zarówno w odniesieniu do przesyłki, jak i świadectwa;
- 4) nakazania magazynowania przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli jest to konieczne do przebadania stanu zdrowotnego przesyłek;
- 5) przejęcia lub zniszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego posiadanych przez osoby przekraczające granicę państwową, jeżeli takie środki zostały określone w specjalnym rozporządzeniu;
- 6) nakazania wdrożenia innych środków na rzecz ochrony zwierząt, zgodnie z niniejszym Prawem oraz wymogami wynikającymi z międzynarodowych porozumień dotyczących ochrony zdrowia zwierząt.

Wdrożenie środków, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, zostanie nakazane w drodze decyzji wydanej przez granicznego inspektora weterynarii w trybie procedury administracyjnej.

Artykuł 152

Tryb pobierania próbek produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów, które mają być poddane badaniom na odpowiedność sanitarno-weterynaryjną, a także tryb przejęcia i niszczenia produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych określi Minister.

Artykuł 153

Apelację w sprawie decyzji inspektora weterynarii, odpowiednio granicznego inspektora weterynarii, można wnieść do Ministra w przeciągu ośmiu dni od daty otrzymania takiej decyzji.

Wniesienie apelacji nie opóźni wykonania decyzji.

Minister podejmie decyzję w sprawie apelacji do wyroku pierwszej instancji, wydanego przez inspektora weterynarii, odpowiednio, granicznego inspektora weterynarii.

Decyzja wydana przez Ministra jest ostateczna.

XVII PRZEPISY KARNE

Artykuł 154

Kto świadomie zataja możliwość zakażenia zwierząt chorobą zakaźną, lub nie powiadamia o takim podejrzeniu lekarza weterynarii lub inspektora weterynarii, w wyniku czego dochodzi do rozprzestrzenienia się choroby zakaźnej i śmierci zwierząt, podlega karze więzienia do jednego roku (ustęp 1, paragraf 2, Artykuł 61).

Artykuł 155

Kto prowadzi praktykę weterynaryjną bez posiadania licencji, zgodnej z niniejszym Prawem, podlega karze więzienia do jednego roku (Artykuł 32).

Artykuł 156

Spółka handlowa lub inny podmiot prawny podlega karze grzywny w wysokości pomiędzy 300 000 a 3 000 000 dinarów za popełnienie następujących przestępstw handlowych:

- 1) Prowadzenia praktyki weterynaryjnej bez rejestracji w Rejestrze osób prawnych prowadzących działalność weterynaryjną (paragraf 1, Artykuł 8);
- 2) Prowadzenia działalności weterynaryjnej niezgodnie z wymogami, o których mowa w paragrafie 2 Artykułu 10, paragrafie 3 Artykułu 16, paragrafie 3 Artykułu 17, paragrafu 2 Artykułu 18, paragrafu 5 Artykułu 19, paragrafu 2 Artykułu 20, paragrafu 1 i 2 Artykułu 26, paragrafu 1 i 2 Artykułu 28;
- 3) Powadzenia działalności bez licencji na wykonywanie takiej praktyki, zgodnej z niniejszym Prawem (paragraf 2 Artykułu 16, paragraf 2 Artykułu 17, paragraf 2 Artykułu 21, Artykuł 148);
- 4) Nie umożliwienia wdrożenia Programu Środków (paragraf 1 Artykułu 55)
- 5) Braku działania lub brak działania w określonym terminie ostatecznym nakazanym przez organ właściwy odpowiedzialny za wdrożenie środków, o których mowa w Artykule 59, 60, 64 i 66 niniejszego Prawa;
- 6) nie wdrożenia środków w przypadku podejrzenia, że zwierzęta zostały zainfekowane chorobą zakaźną, w której wyniku doszło do rozprzestrzenienia się choroby zakaźnej (ustęp 2-5), paragraf 2 Artykułu 61);

- 7) Budowania lub rekonstrukcji, korzystania z zakładu niespełniającego wymogów sanitarno-weterynaryjnych (paragraf 3 Artykułu 77);
- 8) Wykonywania działań, o których mowa w paragrafie 2 Artykułu 72 niniejszego Prawa, bez rejestracji w Rejestrze Zakładów (Artykuł 73);
- 9) Wykorzystywania numeru zgody na eksport, nie spełniając wymogów, o których mowa w paragrafie 1 Artykułu 78 niniejszego Prawa;
- 10) Eksportowania zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych z zakładów nie zarejestrowanych na eksport (Artykuł 79);
- 11) Trzymania w zakładach zwierząt nabytych w kraju do celów hodowli i trzymania zwierząt bez uprzedniej inspekcji sanitarno-weterynaryjnej (paragraf 1 Artykułu 98);
- 12) Przeprowadzania dezynfekcji, dezynsekcji i kontroli szkodników niezgodnie z wymogami, o których mowa w paragrafie 1 Artykułu 116 niniejszego Prawa;
- 13) Nie poddanie kwarantannie importowanych zwierząt, inkubowanych jaj i materiału reprodukcyjnego zwierząt, o ile jest to określone, zgodnie z paragrafem 1 i 2 Artykułu 130 niniejszego Prawa;
- 14) Działanie niezgodnie z decyzją wydaną przez inspektora zgodnie z niniejszym Prawem.

Osoba odpowiedzialna za spółkę handlową oraz inny podmiot prawny, dopuszczający się przestępstw handlowych, o których mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, podlega karze grzywny w wysokości 50 000 a 200 000 dinarów.

Ponadto, poza grzywną, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, każdy podmiot prawny i osoby odpowiedzialne za wypełnianie określonych obowiązków, podlegają innym środkom zapobiegawczym, tj. zakazowi wykonywania określonych czynności przez okres od jednego do dziesięciu lat.

Artykuł 157

Spółki lub inne podmioty prawne będą podlegać karze grzywny w wysokości pomiędzy 200 000 i 1 500 000 dinarów, w przypadku dopuszczenia się następujących przestępstw handlowych:

- 1) Niedopełnienia lub niedopełnienia w określony sposób czynności, o których mowa w paragrafie 3 Artykułu 15, Artykule 25 i 27, paragrafie 1 Artykułu 29 i Artykule 30 niniejszego Prawa;
- 2) Jeżeli lekarz lub technik weterynarii z IV stopniem edukacji zawodowej, bez żadnego egzaminu specjalistycznego, lub po odbyciu rocznego stażu, prowadzi samodzielną praktykę związaną z ochroną zdrowia zwierząt (paragraf 3 Artykułu 33);
- 3) Nie wystawienia świadectwa zdrowia zgodnie z paragrafem 2 Artykułu 93 niniejszego Prawa;
- 4) Prowadzenia załadunku, przeładunku i rozładunku przesyłek zwierząt i odpadów pochodzenia zwierzęcego, i odpowiednio żywności pochodzenia zwierzęcego, innej niż puszkowanej, a także pasz zwierzęcych, bez dokonania inspekcji sanitarno-weterynaryjnej przesyłek (paragraf 1 i 2 Artykułu 95);
- 5) Prowadzenia załadunku, przeładunku i rozładunku transportowanych zwierząt w zakładach, niespełniających wymogów sanitarno-weterynaryjnych dla takich zakładów (paragraf 3 Artykułu 96);
- 6) Przeprowadzania sprzedaży zwierząt na rynkach i targach niespełniających wymogów sanitarno-weterynaryjnych (paragraf 1 Artykułu 97);

- 7) Wykonywania uboju, odpowiednio, wymuszonego uboju zwierząt, bez przeprowadzenia inspekcji sanitarno-weterynaryjnej (paragraf 1, 3 i 5 Artykułu 102);
- 8) Nie zapewnienia czasowego składowania zwierzyny łownej, tj. ciał zwierzyny łownej, odpowiednio, nie przeprowadzenie inspekcji sanitarno-weterynaryjnej (paragraf 1 i 2 Artykułu 104);
- 9) Produkcji, obrotu lub wykorzystania pasz zwierzęcych i żywności pochodzenia zwierzęcego, odpowiednio obrót solami, przeznaczonymi do żywienia zwierząt, niezgodnie z postanowieniami paragrafów 2, 3 i 4 Artykułu 111 niniejszego Prawa;
- 10) Nie przeprowadzania systematycznego monitoringu zdrowia zwierząt oraz ich zdolności reprodukcyjnych, a także wytwarzanego materiału reprodukcyjnego (paragraf 1 Artykułu 113);
- 11) Nie powiadomienia Ministerstwa o jakimkolwiek podejrzeniu wybuchu chorób zakaźnych zwierząt reprodukcyjnych (paragraf 2 Artykułu 114);
- 12) Obrotu, importu lub eksportu nasieniem do sztucznego zapłodnienia, komórkami jajowymi i zapłodnionymi komórkami jajowymi, niezgodnie z postanowieniami Artykułu 115 niniejszego Prawa;
- 13) Eksportu, importu lub tranzytu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego, żywności pochodzenia zwierzęcego, pasz zwierzęcych i odpadów pochodzenia zwierzęcego poza wyznaczonymi przejściami granicznymi lub też bez uprzedniej inspekcji sanitarno-weterynaryjnej (paragraf 1 i 2 Artykułu 120);
- 14) Importu lub tranzytu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych, a także przesyłek żywności pochodzenia zwierzęcego, niezgodnie z przepisami Artykułu 122 niniejszego Prawa;
- 15) Importu lub tranzytu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych, a także powiązanych obiektów bez zezwolenia na import lub tranzyt (paragraf 1 Artykułu 124);
- 16) Importu lub tranzytu przesyłek zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego i pasz zwierzęcych, a także powiązanych obiektów niezgodnie z postanowieniami paragrafu 2 niniejszego Prawa;
- 17) Działanie niezgodne z decyzją wydaną przez inspektora zgodnie z niniejszym Prawem.

Osoba odpowiedzialna za spółkę handlową lub inny podmiot prawny, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, podlega karze grzywny w wysokości pomiędzy 30 000 i 100 000 dinarów za popełnienie przestępstw handlowych.

Ponadto, poza grzywną, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, każdy podmiot prawny i osoby odpowiedzialne za wypełnianie określonych obowiązków, podlegają innym środkom zapobiegawczym, tj. zakazowi wykonywania określonych czynności przez okres od sześciu miesięcy do dziesięciu lat.

Artykuł 158

Spółki lub inne podmioty prawne będą podlegać karze grzywny w wysokości pomiędzy 100 000 i 1 000 000 dinarów w przypadku dopuszczenia się następujących przestępstw handlowych:

- 1) Nie prowadzenia ewidencji kupna i sprzedaży zwierząt i monitoringu ich przemieszczania się (ustęp 8 Artykułu 6);
- 2) Nie prowadzenia określonej dokumentacji, kopii recept na leki weterynaryjne i świadectw szczepień zgodnie z paragrafem 10) i 11) Artykułu 6 niniejszego Prawa;

- 3) Nie prowadzenia stałej identyfikacji psów zgodnie ze specjalnym rozporządzeniem (paragraf 2 Artykułu 56);
- 4) Nie prowadzenia ewidencji przyjęć i stosowania leków weterynaryjnych i weterynaryjnych produktów leczniczych i nie powiadomienie Ministerstwa o stosowanych lekach weterynaryjnych (paragraf 2 Artykułu 57);
- 5) Uniemożliwiania stacji lub praktyce weterynaryjnej pobranie próbek na potrzeby badań laboratoryjnych (ustęp 6), paragraf 2 Artykułu 61;
- 6) Dokonywania uboju zwierząt, produkcji lub obrotu żywnością pochodzenia zwierzęcego i paszami zwierzęcymi, przyjmowania, przetwarzania i utylizacji odpadów bez wdrożonego programu HACCP, lub też w przypadku nieobecności osoby odpowiedzialnej za wdrożenie niniejszego programu (Artykuł 82);
- 7) Trzymania, obrotu lub importu niezidentyfikowanych i niewłaściwie zarejestrowanych zwierząt (paragraf 2 Artykułu 89);
- 8) W przypadku śmierci zwierzęcia, nie przedłożenia paszportu upoważnionej osobie odpowiedzialnej za kolczykowanie (paragraf 2 Artykułu 89);
- 9) Nie wpisania danych do paszportu w momencie sprowadzenia zwierząt do gospodarstwa (Artykuł 90);
- 10) Nie powiadomienia upoważnionej osoby odpowiedzialnej za kolczykowanie o zniszczeniu lub zgubieniu paszportu w określonym terminie (paragraf 1 Artykułu 91);
- 11) Nie prowadzenia ewidencji wystawionych świadectw zdrowia zwierząt (paragraf 4 Artykułu 93);
- 12) Nie przeniesienia własności zakupionego zwierzęcia na nowego właściciela w trybie bezzwłocznym (paragraf 8 Artykułu 93);
- 13) Transportowania zwierząt pojazdami niespełniającymi wymogów technicznych i higienicznych oraz nie zarejestrowanych przez Ministerstwo (paragraf 1 Artykułu 96);
- 14) Nie udostępnienia świadectwa zdrowia zwierzęcia oraz świadectwa zdrowia dla zwierzęcia w obrocie, na żądanie inspektora weterynarii (paragraf 2 Artykułu 96);
- 15) Prowadzenia zorganizowanej sprzedaży zwierząt poza zarejestrowanymi placówkami (paragraf 2 Artykułu 97);
- 16) Działanie niezgodne z paragrafem 2 Artykułu 98 niniejszego Prawa;
- 17) Wykonywania czynności, o których mowa w paragrafie 1 Artykułu 100 niniejszego Prawa, bez upoważnienia Ministerstwa;
- 18) Nie prowadzenia ewidencji zgodnej a paragrafem 1 i 2 Artykułu 103 niniejszego Prawa;
- 19) Prowadzenia sprzedaży żywności pochodzenia zwierzęcego poza miejscem handlu (paragraf 2 Artykułu 105);
- 20) Nie oznaczania żywności pochodzenia zwierzęcego w obrocie we właściwy sposób (paragrafy 1 i 2 Artykułu 106);
- 21) Wprowadzanie do obrotu skór niezgodnie z postanowieniami paragrafu 1 Artykułu 109 niniejszego Prawa;
- 22) Nie prowadzenia rejestrów zgodnie z paragrafem 2 Artykułu 109 i paragrafem 1 Artykułu 110;

- 23) Działania niezgodnego z postanowieniami ustępu 3 i 5 Artykułu 109 niniejszego Prawa, podczas zakupu, obrotu i przetwarzania skór;
 - 24) Nie przedkładania próbek skór do upoważnionego laboratorium w celu badań na obecność węgliku (paragraf 4 Artykułu 109);
 - 25) Niedotrzymania wymogów, o których mowa w paragrafie 2 Artykułu 110 niniejszego Prawa w zakładach produkcyjnych i prowadzących obrót paszami zwierzęcymi, stosującymi mączkę mięsną, mięsno-kostną oraz tłuszcze przeżuwaczy;
 - 26) Nie prowadzenia ewidencji produkcji, składowania i obrotu materiałem reprodukcyjnym, zgodnie z paragrafem 2 Artykułu 112 niniejszego Prawa;
 - 27) Wprowadzania materiału reprodukcyjnego do obrotu sprzecznie z postanowieniami paragrafu 3 Artykułu 112 niniejszego Prawa;
 - 28) Nie prowadzenia ewidencji wyników regularnego monitoringu, zgodnie z paragrafem 2 Artykułu 113 niniejszego Prawa;
 - 29) Importu żywych mikroorganizmów chorobotwórczych zwierząt (paragraf 1 Artykułu 126);
 - 30) Nie zapewnienia transportu dla odpadów pochodzenia zwierzęcego z zakładów do najbliższego zakładu przyjmowania i przetwarzania odpadów (paragraf 3 Artykułu 135);
 - 31) Wyrzucania ciał zwierząt do rzek i innych cieków wodnych, porzucania ich na drogach, przestrzeniach otwartych, w lasach i innych miejscach, nie powiadomienia upoważnionego inspektora weterynarii o śmierci zwierzęcia (paragraf 1 i 2 Artykułu 136);
 - 32) Braku ochrony zwierząt przed wykorzystywaniem lub torturowaniem (paragraf 1 i 2 Artykułu 138);
 - 33) Organizowania, finansowania i prowadzenia walk zwierząt tego samego lub różnych gatunków (paragraf 6 Artykułu 138);
 - 34) Nie udostępnienia inspektorowi weterynarii wystarczającej liczby bezpłatnych próbek (paragraf 2 Artykułu 149);
 - 35) Działania niezgodnego z decyzją wydaną przez inspektora, zgodną z niniejszym Prawem.
- Osoba odpowiedzialna za spółkę handlową lub inny podmiot prawny, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, podlega karze grzywny w wysokości pomiędzy 10 000 i 50 000 dinarów za popełnienie przestępstw handlowych.

Artykuł 159

Przedsiębiorca popełniający następujące przestępstwa będzie podlegał karze w wysokości pomiędzy 50 000 i 500 000 dinarów:

- 1) Prowadzenie działalności weterynaryjnej, nie zarejestrowanej w Rejestrze przedsiębiorców prowadzących działalność weterynaryjną (paragraf 1 i 2 Artykułu 11);
 - 2) Prowadzenie działalności weterynaryjnej, ale niezgodnie z ustępem 2) paragrafem 3 Artykułu 16 i ustępem 2), paragrafem 5 Artykułu 19;
 - 3) Wytwarzanie mleka i produktów mlecznych, przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w zakładach przydomowych niespełniających warunków sanitarno-weterynaryjnych (Artykuł 108);
- Grzywna, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, zostanie nałożona na przedsiębiorcę popełniającego czyny z ustępu 4) do 13), paragrafu 1 Artykułu 156, ustępu 4), 6), 7), 9) i 11), oraz od

16) do 19), paragrafu 1 Artykułu 157, ustępu 1) i 2), od 6) do 9), 12) do 21), 23) do 25) i 30) do 34 35), paragrafu 1 Artykułu 158.

Artykuł 160

Osoba fizyczna, wytwarzająca mleko lub produkty mleczne w gospodarstwie domowym, przeznaczone do spożycia przez ludzi, w zakładzie niespełniającym wymogów sanitarno-weterynaryjnych (Artykuł 108) będzie podlegała grzywnie w wysokości pomiędzy 5 000 i 50 000 dinarów.

Grzywna, o której mowa w paragrafie 1 niniejszego Artykułu, będzie nałożona na osobę fizyczną za przestępstwo, popełnienie czynów określonych w ustępie od 4) do 7) i 11), paragrafu 1 Artykułu 156, ustępie 4), 6), 7), 9) i od 12) do 16), paragrafu 1 Artykułu 157, ustępu 1), 2), 5), 6), 8), ustępach od 12) do 17) i ustępach od 29) do 34), paragrafu 1 Artykułu 158.

XVIII POSTANOWIENIA TYMCZASOWE I KOŃCOWE

Artykuł 161

W dniu wejścia niniejszego Prawa w życie, publiczne służby weterynaryjne, tj.: stacje weterynaryjne i centra hodowli zwierząt, ustanowione zgodnie z Prawem o ochronie zdrowia zwierząt („Dziennik Urzędowy Republiki Serbskiej Nr 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96, 25/00) będą wykonywać swe obowiązki zgodnie i w oparciu o warunki określone w rejestrze sądowym, ale dostosują swe działania do postanowień niniejszego Prawa w okresie jednego roku od dnia wejścia niniejszego Prawa w życie.

Specjalistyczny Ośrodek Weterynarii ds. Reprodukcyjnej i Sztucznego Zapłodnienia 'Niš' w Niš będzie prowadzić dalej swą działalność jako służba państwowa zgodnie i w oparciu o warunki określone w rejestrze sądowym.

Rząd ustanowi Akt założycielski, w oparciu o paragraf 2 niniejszego Artykułu, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego Prawa.

Artykuł 162

Prywatne stacje weterynaryjne, praktyki weterynaryjne i apteki dostosują swoją organizację i czynności do postanowień niniejszego Prawa w okresie jednego roku od dnia jego wejścia w życie.

Artykuł 163

Podmiot prawny zajmujący się hodowlą zwierząt i posiadający swą własną służbę weterynaryjną, dostosuje organizację i działalność do postanowień niniejszego Prawa w okresie jednego roku od dnia jego wejścia w życie.

Artykuł 164

Specjalistyczny Instytut Weterynaryjny „Pančevo” w Pančevie, Specjalistyczny Instytut „Zrenjanin” w Zrenjanin, Specjalistyczny Instytut „Sambor” w Sambor, Specjalistyczny Instytut Weterynaryjny „Kraljevo” w Kraljevie, Specjalistyczny Instytut Weterynaryjny „Zaječar” w Zaječar, Specjalistyczny Instytut Weterynaryjny „Niš” w Niš, Specjalistyczny Instytut Weterynaryjny „Šabac” w Šabac, Specjalistyczny Instytut Weterynaryjny „Jagodina” w Jagodina, Specjalistyczny Instytut Weterynaryjny „Požarevac” w Požarevac, Serbski Naukowy Instytut Weterynaryjny w Belgradzie, Naukowy Instytut Weterynaryjny „Novi Sad” w Novi Sad, założone zgodnie z Prawem o ochronie zdrowia Zwierząt

(„Dziennik Urzędowy Republiki Serbskiej Nr 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96, 25/00) będą działać jako służby publiczne do momentu uchwalenia Aktu przez Rząd.

Artykuł 165

Prywatyzacja publicznej służby weterynaryjnej, tj.: stacji weterynaryjnych i centrów reprodukcji ustanowionych na podstawie Prawa o ochronie zdrowia zwierząt („Dziennik Urzędowy Republiki Serbskiej Nr 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96, 25/00), za wyjątkiem Naukowego Centrum Weterynaryjnego ds. Reprodukcji i Sztucznego Zapłodnienia „Niš” w Niš, zostanie przeprowadzona w oparciu o Decyzję Rządu w okresie jednego roku od momentu wejścia niniejszego Prawa w życie.

Artykuł 166

Publiczne służby weterynaryjne ustanowione w oparciu o Prawo o ochronie zdrowia zwierząt („Dziennik Urzędowy Republiki Serbskiej Nr 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96, 25/00) oraz publiczne stacje weterynaryjne, będą prowadzić działalność określoną w Programie Środków do momentu osiągnięcia zgodności z niniejszym Prawem.

Artykuł 167

Izba Weterynaryjna rozpocznie prace w przeciągu 90 dni od daty wejścia niniejszego Prawa w życie. Minister określi czynności przygotowawcze związane z rozpoczęciem prac Izby.

Artykuł 168

Rozporządzenia wydane zgodnie z Prawem o ochronie zdrowia zwierząt („Dziennik Urzędowy Republiki Serbskiej Nr 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96, 25/00) oraz Prawem o ochronie zwierząt przed chorobami zakaźnymi stanowiącymi zagrożenie dla państwa („Dziennik Urzędowy Serbii i Czarnogóry, Nr 43/86 i 53/91”), jeżeli nie są sprzeczne z niniejszym Prawem, będą stosowane do momentu, w którym nie zostaną wydane rozporządzenia oparte o przepisy niniejszego Prawa.

Artykuł 169

Od dnia wejścia w życie niniejszego Prawa, uchyla się następujące przepisy:

- 1) Prawo o ochronie zdrowia zwierząt („Dziennik Urzędowy Republiki Serbskiej Nr 37/91, 50/92, 33/93, 52/93, 53/95, 52/96, 25/00), za wyjątkiem Art. 49B, 49Г i 49д, oraz Art. 49ñ, paragrafu 1, ustępu 2) tego Prawa oraz
- 2) Prawo o ochronie zwierząt przed chorobami zakaźnymi stanowiącymi zagrożenie dla Państwa („Dziennik Urzędowy Serbii i Czarnogóry, Nr 43/86 i 53/91”).

Artykuł 170

Niniejsze Prawo wejdzie w życie 8 dnia od daty publikacji w „Dzienniku Urzędowym Republiki Serbii”, za wyjątkiem postanowień Artykułu 82 niniejszego prawa, które wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku.

CHOROBY ZAKAŻNE ZWIERZĄT OKREŚLONE W KODEKSIE ZDROWIA ZWIERZĄT ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI DS. ZDROWIA ZWIERZĄT (OIE)

Choroby międzygatunkowe:

- 1) Wąglik
- 2) Choroba Aujeszkyego

- 3) Echinokokoza (bąbłowica)
- 4) Kowdrioza
- 5) Leptospiroza
- 6) Gorączka Q
- 7) Wścieklizna
- 8) Paratuberkuloza
- 9) Muszyca nowego świata - *Cochlomya hominivorax* - New World screwworm
- 10) Muszyca starego świata - *Chrysomya bezziana* - Old World screwworm
- 11) Włośnica
- 12) Pryszczycza
- 13) Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej
- 14) Gorączka doliny Rift
- 15) Choroba niebieskiego języka

Choroby bydła

- 1) Anaplazmoza
- 2) Babeszjoza
- 3) Bruceloza
- 4) Choroba mętnikowa bydła
- 5) Gruźlica bydła
- 6) Wągrzyca bydła
- 7) Dermatofiloza
- 8) Enzootyczna białaczka bydła
- 9) Wirusowa posocznica krwotoczna
- 10) Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy/otręt bydła
- 11) Teilerioza
- 12) Zaraza rzęsistkowa bydła
- 13) Śpiączka afrykańska
- 14) Złośliwa gorączka kataralna
- 15) Gąbczasta encefalopatia bydła
- 16) Księgosusz
- 17) Zaraza płucna bydła

Choroby owiec i kóz

- 1) Bruceloza owiec
- 2) Bruceloza owiec i kóz
- 3) Wirusowe zapalenie stawów i mózgu kóz
- 4) Zakaźna bezmleczność u owiec i kóz
- 5) Zaraza płucna owiec
- 6) Chlamydioza owiec

- 7) Gruczolakowatość płuc u owiec i kóz
- 8) Choroba Nairobi owiec

Choroby koni

- 1) Zakaźne zapalenie macicy u klaczy
- 2) Zaraza stadnicza
- 3) Epizootyczne zapalenie naczyń i węzłów chłonnych
- 4) Wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni
- 5) Niedokrwistość zakaźna koni
- 6) Grypa koni
- 7) Piroplazmoza
- 8) Wirusowe ronienie klaczy
- 9) Nosacizna
- 10) Ospa koni
- 11) Wirusowe zapalenie tętnic koni
- 12) Japońskie zapalenie mózgu
- 13) Świerzb koni
- 14) Wenezuelskie zapalenie mózgu
- 15) Afrykański pomór koni

Choroby świń

- 1) Zakaźne zanikowe zapalenie nosa świń
- 2) Cysticerkoza świń
- 3) Bruceloza świń
- 4) Wirusowe zapalenie żołądka i jelit świń
- 5) Enterowirusowe zapalenie mózgu i rdzenia świń
- 6) Syndrom rozrodczo – oddechowy świń
- 7) Choroba pęcherzykowa świń
- 8) Afrykański pomór świń
- 9) Klasyczny pomór świń

Choroby ptactwa

- 1) Zakaźne zapalenie oskrzeli kur
- 2) Zakaźne zapalenie krtani i tchawicy kur
- 3) Gruźlica drobiu
- 4) Wirusowe zapalenie wątroby kaczek
- 5) Wirusowe zapalenie jelit kaczek
- 6) Cholera drobiu
- 7) Ospa drobiu
- 8) Tyfus drobiu

- 9) Zakaźne zapalenie torby Fabrycjusza – choroba Gumboro
- 10) Choroba Mareka
- 11) Mykoplazmoza drobiu
- 12) Chlamydioza ptaków
- 13) Pulozoza
- 14) Wysoce zjadliwa grypa ptaków
- 15) Rzekomy pomór drobiu
- 16) Salmonelloza

Choroby królików i zajęcy

- 1) Myksomatoza
- 2) Tularemia
- 3) Krwotoczna choroba królików

Choroby pszczół

- 1) Choroba roztoczowa
- 2) Zgnilec amerykański pszczół
- 3) Zgnilec europejski
- 4) Choroba zarodnikowcowa
- 5) Waroza
- 6) *Tropilaelaps clareae*

Choroby ryb

- 1) Epizootyczna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych
- 2) Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych
- 3) Choroba wirusowa łososia
- 4) Wiosenna wiremia karpia
- 5) Wirusowa posocznica krwotoczna

Choroby mięczaków

- 1) Bonamioza - Bonamiosis (Bonamia exitiosus, B. ostreae, Mikrocytos roughleyi) MSX disease (Haplosporidium nelsoni)
- 2) Merteilioza - Marteiliosis (Martellia refringens, M. sydneyi)
- 3) Mikrocytoza (Mikrocytos mackini)
- 4) Perkinsoza - Perkinsosis (Perkinsus marinus, P. olsen/atlanticus)

Choroby skorupiaków

- 1) Zespół Taura
- 2) Choroba białej plamki
- 3) Choroba żółtej głowy

Inne ważne choroby

- 1) Pozostałe choroby klostridialne
- 2) Pozostałe choroby powodowane przez pałeczki Pasteurella
- 3) Aktinomykoza
- 4) Infekcja jelit wywołana przez Salmonella
- 5) Kokcydioza
- 6) Motyllica wątrobowa
- 7) Filarioza
- 8) Zakaźna biegunka i choroba błon śluzowych bydła
- 9) Dyzenterya świń
- 10) Warble infestation
- 11) Zakaźne pęcherzykowate zapalenie skóry
- 12) Leiszmanioza
- 13) Toksoplazmoza
- 14) Melioidoza (pseudonosacizna)
- 15) Szelestnica
- 16) Botulizm
- 17) Listerioza
- 18) Nekrobaculoza
- 19) Zakaźne zapalenie spojówek lub gałek ocznych
- 20) Enterotoksemia
- 21) Gruźlica rzekoma
- 22) Świerzb owiec
- 23) Koitalna wysypka koni
- 24) Wrzodziejące zapalenie węzłów chłonnych
- 25) Zoły
- 26) Salmonelloza
- 27) Różycyca świń
- 28) Zakaźny nieżyt nosa
- 29) Zapalenie mózgu i rdzenia drobiu
- 30) Spirochetoza drobiu
- 31) Salmonelloza drobiu
- 32) Białaczka drobiu
- 33) Bruceloza
- 34) Salmonelloza
- 35) Ebola
- 36) Ospa mała
- 37) Enzootyczne zapalenie gruczołu mlekowego bydła
- 38) Łzawica bydła

39) Grzybica bydła

Inne ważne choroby ryb

- 1) Wirusowa encefalopatia i retinopatia
- 2) Wirusowa choroba łososia
- 3) Zakaźna anemia łososia
- 4) Zakaźna martwica trzustki
- 5) Gyrodaktyloza
- 6) Jelitowa posocznica sumikowatych
- 7) Choroba wirusowa ryb z gatunku Morlesz bogar

Inne ważne choroby mięczaków

- 1) Choroba SSO
- 2) Syndrom Witheringa – wysychania abalonów

Inne ważne choroby skorupiaków

- 1) Bakulowiroza tetrahydalna
- 2) Bakulowiroza sferyczna
- 3) IHHN
- 4) Dżuma racza
- 5) Śmiertelna martwica tarlaków